



# Adevărul mai presus de teamă!

# JUSTITIARUL<sup>®</sup>

## Sibian



Revistă de atitudine împotriva corupției, abuzurilor și apărare a istoriei, culturii, spiritualității românești

Anul XIII, nr. 155 • 16 pagini • 8 iunie 2012 • 2 lei



**Pentru cei care susțin că primarul Klaus Iohannis a transformat Piața Mare din Sibiu într-o „bijuterie”: Nu mai faceți afirmații mincinoase!**

**Alături este o fotografie când Piața Mare era cu adevărat frumoasă și atrăgea, ca un magnet, sibieni de toate vârstele. Să vă mai spunem un „secret”: Pe vremea aceea, deși comuniștii conduceau țara, Sibiu era vizitat de mai mulți turiști decât în prezent.**



## Ești un mincinos, domnule Klaus Iohannis!

►► pag. 2

### România, la mezatul revendicărilor

►► pag. 3

### Cum s-au scurs banii comunei Gura Rîului pe țeava primarului Ioan Duțu

La al doilea mandat de primar, când se îngâna vara cu toamna anului 2008, Ioan Duțu s-a gândit să pună de o mică găinărie, probabil pentru a-și recupera banii cheltuiți în campania electorală din luna mai a aceluiași an, ba să mai iasă și ceva pe deasupra, că se anunțau vremuri de criză economică la nivel mondial. Tot gândindu-se și socotindu-se, că doar este profesor de matematică, de unde să ciupească ceva bani albi pentru zile negre, iată că i-a venit ideea salvatoare: ȚEAVA!

►► pag. 7

### Gheorghe Roman s-a îmbogățit prin sărăcirea Primăriei Mediaș pentru care candidează

►► pag. 5

### Pentru Nicolae Avram, primarul din Șura Mare, doar interesul personal este „mare” (II)

►► pag. 9

### DIN CICLUL ELECTORAL „FAPTELE VORBESC” (II)

►► pag. 10 - 13

#### Anunț

„Justițiarul sibian” intră în vacanța de vară, deoarece și majoritatea persoanele care ne citesc: parlamentari, magistrați, cadre universitare și studenți, își întrerup activitatea. Spre deosebire de restul presei sibiene, noi scriem cu un scop, nu doar ca să ne aflăm în treabă.

Următorul număr al revistei se va difuza în luna septembrie.

Atunci o să analizăm și rezultatul alegerilor locale din județul Sibiu.

**AVERTISMENT! PERSOANELE CU UN COEFICIENT DE INTELIGENȚĂ SCĂZUT ȘI CELE CARE CRED FĂRĂ DISCERNĂMÂNT TOT CEEA CE VĂD ȘI AUD LA TELEVIZOR SUNT RUGATE SĂ NU CITEASCĂ „JUSTIȚIARUL SIBIAN”, FIINDCĂ LE POATE DĂUNA GRAV PROPRIILOR CONvingeri FORMATE DE ALȚII!**



# Ești un mincinos, domnule Klaus Iohannis!

Da, domnule primar, dumneata ești un mare mincinos. Pot să încep șirul argumentelor, exemplificând cu banala și stupidă minciună afișată zilele acestea în tot orașul pe scumpele panouri publicitare cu care împânzești orașul, din patru în patru ani. Mă refer la transcrierea falsă (mincinoasă) a numelui tău în campaniile electorale, când în loc de Iohannis, cum ai numele scris în cartea de identitate, do-rești musai să apară scris Iohannis pe afișe și bannere. În legătură cu acest nume incorect, deoarece în germana literară este Johannes, ai mințit și atunci când, în urmă cu ceva ani, ai afirmat într-un interviu acordat ziarului „Monitorul de Sibiu” că „tovarășii” comuniști ți-au românizat numele. O tâmpenie mai mare nici că mi-a fost dat să aud, legat de subiectul acesta. Așa de tare ai fost persecutați voi, etnicii germani, încât Gheorghe Maurer, provenit din tată neamț din Alsacia, a fost premier al României (1961 – 1974), iar sasul Richard Winter a fost prim-secretar al județului Sibiu (1968 – 1975) și a ocupat postul de ministru în două ministere. Iar dacă ți se româniza, cu adevărat numele, atunci te numeai Ionescu, în nici un caz Iohannis, cu „I” sau cu „J”, nici nu mai contează, că tot incorect este ortografiat!

Ai mințit încă de dinainte de a ajunge primar, în iunie 2000, când românii te-au votat influențați de mitul sașilor harnici, gospodari și cinstiți. Acei sași au cam plecat în Germania, definitiv, aici a rămas doar legenda, care nu mai este susținută de afacerile tale necinstite, precum și cele ale sașilor lacomi din clica dumată. În campania electorală din anul 2000 ai mințit în conferință de presă – dețin înregistrarea video! – că în anul următor o să-l aduci pe unul dintre canadienii pentru care ai intermediat adopții, împreună cu copilul adoptat de acela și o să-i prezinți presei. Nu te-ai ținut de cuvânt și nu i-ai adus pe acei oameni, deoarece copilul a devenit adult între timp, dacă mai trăiește. Personal, mă îndoiesc că acei copii traficați de tine și restul organizației criminale transfrontaliere mai trăiesc. La fel ca majoritatea celor care au studiat fenomenul adopțiilor pe bandă rulantă de la începutul anilor '90, înclin și eu să cred că acei copii au ajuns în bănci de organe sau au devenit, în cel mai „fericit” caz, victime ale pedofililor.

Tot în aceeași campanie electorală din anul 2000 ai afirmat că o să reintroduci tramvaiele în Sibiu. Unde sunt? Nu numai că nu le-ai reintrodus, dar ai vrut să surimi și linia de tramvai Sibiu – Rășinari, noroc cu rășinării că s-au oferit să preia ei acest mijloc de transport cu tradiție și de mare interes turistic. Mai mult, ai desființat și celălalt mijloc de transport ecologic, nepoluant: troleibuzul. S-au cheltuit bani mulți de către statul român pentru acele linii electrificate, iar tu nu ai știut cum să le nimicești pentru a valorifica cuprul la fier vechi, exact ca țigani, nu ca sașii gospodari! Orașele cu adevărat civilizate din Europa alocă fonduri impresionante pentru realizarea transportului în comun ecologic, iar tu l-ai avut și l-ai distrus cu nonșalanță.

Ai mințit, împreună cu soția ta, când v-ați folosit de falsuri în înscrisuri ca să intrați în posesia unor case imens situate ultracentral (str. N. Bălcescu, nr. 29 și str. G-ral Magheru, nr. 35) care nu v-au aparținut neam de neamul vostru, soacra ta fiind doar servitoarea fostului proprietar, decedat fără urmași! Valoarea celorlalte patru case cumpărate și un apartament, de dumneata și consoarta, nu poate fi acoperită cu salariile a doi bugetari care, în plus, își fac concediile în Caraibe și își cumpără haine de la magazinele de lux din Viena. Ai parvenit, la fel ca alți minoritari, țigani din Iași, care tocmai sunt anchetati de poliție și care locuiau în bordeie pe vremea lui Ceaușescu și acum au palate cu turnulețe și limuzine germane. Tu nu ai locuit în bordei, dar conduceai un hârb de Dacia 1300, în iunie 2000, când ai venit încălțat în sandale să-

ți preiei fotoliul de primar. Rucsacul în spate îți mai lipsea ca să pari un sas autentic! Nici țiganii din Iași nu pot justifica îmbogățire rapidă, la fel cum nu poți nici tu!

Pe lângă tine, tot prin afaceri oneroase pe bani publici, s-au îmbogățit și alții, cum este Ilie Grădinar, cel mai bogat bugetar din România, director peste Centrale Termice, deși Sibiu nu mai are astfel de centrale demult. Cu toate acestea, fără centrale termice de cartier, directorul Ilie Grădinar a devenit milionar în euro, averea acestuia fiind estimată de Forbes la 7-8 milioane de euro, ocupând la nivel național locul 485. Pe acest Grădinar, su-



balternul tău în organigrama primăriei, l-ai apărut atunci când s-a făcut publică bogăția lui. Pentru fiul său ai putut ofica cununia civilă - tu personal, că doar erați între voi, milionarii în euro! - într-o sâmbătă, în timp ce sibienii de rând au interdicție la cununii în această zi, deoarece voi, parveniții, sunteți rasa superioară, cățărată în vârful piramidei, pe umerii noștri copleșiți de rezultatul hoțiilor voastre, ca să ne priviți disprețuitori de acolo de sus! Sibiu este singurul oraș din România unde nu se oficiază cununii civile sâmbătă, decât doar pentru „lume bună”! Proștii să le admire cu invidie alaiurile sclipoare alcătuite din fonfi și tute, îmbogățiti din furturi pe spinarea lor, a plebeilor și să meargă să-i voteze în continuare, că doar de aia sunt proștii! Tot Sibiu este singurul oraș din țară unde primarul nu acordă audiențe. Suntem primii din România la falși handicapați și la oameni mușcați de căpușe, dar ultimii la respectarea drepturilor cetățenilor, fiindcă „normal”... Sibiu este altfel! Până și la problema căpușelor Iohannis a găsit o explicație la fel de ridicolă ca și votul masiv al sibienilor pentru Băsescu, oferit, în varianta iohannisiană, doar ca să rămână cel mai iubit dintre sibieni în oraș ca primar și să nu plece la București ca premier. Astfel, referitor la căpușe, primarul a declarat că sibienii fiind foarte civilizați s-au dus la medicii specialiști pentru orice pată suspectă apărută pe piele. Cu alte cuvinte, conjunctural, i-a făcut pe sibieni prăpăstioși, proști și fricoși.

Herr Iohannis, așa cum l-ai apărut public pe Ilie Gigacalorie, cum este poreclit Grădinar, la fel ai apărut și alți indivizi, din cercul vostru închis, al protipendadei impostorilor și hoților, atunci când au fost prinși cu ocaua mică. Ai tăcut din gură și nu ai mai comentat, doar atunci când au fost condamnați. Ești și laș, pe lângă faptul că ești mincinos și corupt! Tot din lașitate nu te-ai prezentat în anul 2004 în fața Comisiei pentru Cercetarea Abuzurilor, Corupției și pentru Petiții din Camera Deputaților, deși ai fost invitat de două ori. Atunci trebuia să dai explicații în fața deputaților și a reclamantei Maria Iliuț despre cei trei nepoți ai ei, de care nu se mai

știe absolut nimic din anul 1990, când tu și nevastă-ta ia-ți tranzacționat ca pe niște sclavi, vânzându-i unei familii dubioase din Canada, împreună cu alți doi copii.

Ai promis în campania electorală din 2008 că o să acorzi audiențe, așa cum o cere fișa postului de primar, dar nu te-ai ținut de cuvânt. Deci ai mințit din nou! Atunci am candidat și eu, iar propagandistii tăi fideli, din primăria Sibiu și din Germania, au postat pe forumurile sibiene o serie de injurii la adresa mea. Cei mai ponderați în exprimare mă tot întrebau ce am făcut eu pentru Sibiu, de parcă eu mai fusesem primar. Iohannis ce făcuse pentru

fiind furat de tine, împreună cu nevastă-ta și cu nefericitul escroc Ioan Baștea, complicele vostru, care a murit în 1 octombrie 2010, departe de casă, pe un pat de spital din Jacksonville, Florida, la doar 50 de ani.

Tot în campania electorală din 2008, ai fost vizitat în scop electoral de premierul de atunci, liberalul Călin Popescu Tăriceanu și ai semnat împreună un Protocol pentru centura ocolitoare a Sibiului, dar centura a rămas doar pe hârtie, alții fiind cei care au s-au implicat la construirea ei. Deci, mai bifăm o minciună electorală a domnului Klaus Iohannis!

La fel mint și propagandistii tăi de pe internet, intoxicând lumea cu diversiuni ca aceasta cu firma BMW care o sa deschidă o fabrică la Sibiu, datorită primarului nostru iubit și alte bazaconii de felul acesta. Dacă primeai șpagă un Audi, tot pentru „imagine”, atunci lătrătorii tăi personali ar fi spus că Audi este cea care va deschide o fabrică la Sibiu. Voi chiar ne credeți imbecili pe toți?

Ai mințit prin biroul tău de presă că Sibiu este premiat pentru accesarea de fonduri europene, care au totalizat 128 milioane de euro, deși în realitate suma accesată, de doar 3.605.041 euro, ne clasează printre orașele reședință de județ codașe la accesarea de fonduri structurale. Când încercam să le deschid ochii oamenilor în primul tău mandat de primar, arătând că imaginea de „sas cinstit” pe care o clădești cu ajutorul unei prese corupte este falsă, eram acuzat ca fiind un naționalist. Asta deoarece despre voi, minoritarii, nu se poate spune nimic nega-

tiv, deoarece una-două săriți de cur în sus și vă dați discriminați etnic, indiferent că sunteți sași, unguri sau țigani. La fel, nu contează că unii dintre voi sunt criminali, hoți sau pedofili, voi aveți automat mai multe drepturi decât noi, românii, care am ajuns să fim străini în propria noastră țară.

Din ce în ce mai mulți oameni s-au convins că am avut dreptate, aspect care s-a simțit la votul de acum patru ani, iar declinul naziștilor conduși de tine s-a văzut de atunci, când FDGR a pierdut doi consilieri locali la Sibiu. Când vă zic naziști, nu o spun la modul peiorativ, ci conform evidențelor, deoarece FDGR s-a declarat oficial succesor al Grupului Etnic German prin justiție. Am scris despre această faptă de o gravitate ieșită din comun, dar văd că autoritățile române nu au curajul să intervină ca să nu o supere pe stăpâna Europei, Germania, care îl protejează pe Klaus Iohannis, fiindcă-i reprezintă interesele în jocurile murdare pe care le pregătește în defavoarea românilor. Până și prețurile exorbitante și în continuă ascendență, pentru benzină sau motorină, pe care le plățiți cotidian, tot de la Germania vi se trag, deoarece nemții l-au obligat pe premierul Adrian Năstase să vândă Petrom-ul austriecilor la un preț de dumping, pentru ca România să fie acceptată în UE, la fel cum l-au obligat să retrocedeze toate imobilele pe care FDGR, prin președintele său Klaus Iohannis, le va revendica, chiar dacă nu vor putea să probeze că acele case le-au aparținut vreodată.

Acum toată Europa se întoarce la naționalism, în frunte cu Germania, la care se raportează Sibiu, așa că o să fie mai greu cu aruncarea acuzei de „naționalist”, ca și cum ar fi vorba de o boală rușinoasă! Cancelarul german, Angela Merkel, a afirmat că multiculturalismul s-a dovedit un eșec în Europa. Doar în România și în special la Sibiu - un adevărat „poligon” de testare al multiculturalismului, cu conducere germană, dar și cu rege și împărat țigani! - continuă să se facă mare caz de acest concept depășit.

Domnule Iohannis, ai afirmat în fața presei că o să ai emoții în ziua alegerilor. Eu nu am, deoarece știu că o să ieși primar din nou, dar nu cu scorul la care te aștepți și de care se face atâta caz, din patru în patru ani, de slugile tale din presă. Ca să-ți torn pelin în cupa de șampanie, cu care o să sărbătorești câștigarea unui nou mandat, află că datorită mie nu ai ajuns premier și astfel ai ratat ocazia de a face rău românilor de la un nivel mult mai înalt și de a rămâne în cartea de istorie a românilor, a celor pe care tu îi detești atât de mult! Am să-ți explic care a fost rolul meu în insuccesul tău, cu lux de amănunte, la toamnă, când se numără boboci... În rest, rămâne cum am stabilit: ești un mincinos!

Adevărul mai presus de teamă!  
**JUSTITIARUL**  
Sibian

Tel: 0744 355 389

E-mail: contact@justitiarul.ro

web: <http://sibiu.justitiarul.ro/>

® Marcă înregistrată  
OSIM: 52175  
ISSN: 1583-6142

Director general al publicațiilor „Justitiarul”:  
**Marius Albin MARINESCU**

Redactor șef:  
**Simina BARBU**

Secretar general de redacție:  
**Alexandra PARTIN**

## Redacția:

- *Investigații:* Doina DAMIAN
- *Reporter special:* Dan FLORESCU
- *Eveniment:* Eugen JITARIUC, Tudor BLAGA
- *Correspondent Mediaș:* Nina DOROGA
- *Correspondent București:* George RONCEA
- *Correspondent permanent:* Prof. Ion COJA

## Nota redacției:

Materialele din această publicație pot fi reproduse numai cu acordul scris al directorului revistei.

## Pentru procesamani:

Responsabilitatea publicării textelor revine integral autorilor. Textele semnate cu pseudonime, caricaturile și fotografiile truate sunt considerate pamflete. Articolele semnate în numele unor colective (redacții, asociații, agenții de presă, partide, societăți comerciale, ONG-uri etc.) implică responsabilitatea comitetelor de conducere (executive) sau, după caz, a liderilor respectivelor organizații. Redacția își rezervă dreptul de a face publice eventualele procese de calomnie.



# România, la mezzatul revendicărilor

**Motto:** „Ce ciudat lucru îmi pare

Când eu trec pe la Palat,

Ș-aud garda de onoare

Bătând toba neîncetat!

Dururum! Această țară

A trecut prin multe, dar

Azi mi-e teamă să nu piară,

Căci de ea n-aveți habar!

Moșii și strămoșii noștri

Ca s-o vândă n-au lăsat!

Deci deschideți ochii voștri.

La Palat,

La Palat

S-a scos țara la mezzat!”

(Din „Cetățeanul și Toboșarul”, reprodusă după Alexandru Macedonski, Poezii, E.S.P.L.A. 1955, pp. 194-196)

Dezbateră actuală pe tema despăgubirii minorității germane și cultelor religioase (romano-catolice și evanghelice) ar trebui supusă unui dialog bine ancorat în societatea civilă, fiind vorba despre averi imense aflate astăzi în posesia statului și prevenind astfel un peșcheș pentru politicienii recuperatori români și pentru Înalta Poartă de la Berlin. O acțiune politică de acest gen nu are legitimitate electorală, fiind doar un guvern de cifre aritmetice.

Odată cu instalarea noului guvern USL, s-a înființat la începutul acestei săptămâni și o comisie a USL sub domnul Călin Popescu Tăriceanu privind restituirea proprietăților. UDMR și minoritățile au cerut deja și fostului guvern restituirea în natură a proprietăților confiscate de comuniști. Fostul ministru al Finanțelor Publice Bogdan Drăgoi a declarat în urmă cu câteva săptămâni că, din totalul de 16 de miliarde euro estimat, care ar reprezenta echivalentul în bani al proprietăților naționalizate, mai mult de

jumătate ar reveni cultului romano-catolic, care a depus cereri de retrocedare pentru 88.000 de imobile, iar cealaltă parte ar reveni minorităților din România.

Prea ușor însă se pierde în discuția publică adevăratul motiv al acestei confiscări a averii minorităților, care din motive politice este prezentată ca fiind un act de nedreptate comunistă. De fapt, încă dinainte de terminarea celui de-al Doilea Război Mondial, Aliații, prin Convenția de Armistițiu din 12 septembrie 1944, au impus, la articolul 15, dizolvarea organizațiilor pro-hitleriste de pe teritoriul românesc. Convenția de Armistițiu a preluat principiile de realizare a păcii în Europa precum au fost stabilite prin Acordul de la Potsdam, încheiat la 1 august 1945 de către Puterile Aliate. Astfel, Grupul Etnic German a fost desființat prin Decretul - Lege nr. 485 din 7 octombrie 1944, semnat de regele Mihai al României. Prin aceeași lege s-a hotărât și confiscarea tuturor bunurilor imobile ale respectivei organizații hitleriste și legionare. Se remarcă faptul că această lege (nr. 485/1944) nu a fost abrogată nici până în zilele noastre. Prevederile articolului 15 au fost implementate în România și prin Legea nr. 187 din 23 martie 1945, Art. 3: „În scopul înlăturării reformei agrare, trec asupra Statului pentru a fi împărțite....

a) Pământurile și proprietățile agrare de orice fel aparținând cetățenilor germani și cetățeni români, persoane fizice sau juridice, de naționalitate (origine etnică) germană, care au colaborat cu Germania hitleristă.  
b) Pământurile și alte proprietăți ale criminalilor de război și ale celor vinovați de dezastrul țării;  
f) Bunurile agricole de orice fel ale cetățenilor români care s-au înscris vo-



luntari pentru a lupta împotriva Națiunilor Unite”.

Dar care este totuși legătura dintre Grupul Etnic German (Deutsche Volksgruppe), până la desființarea sa prin lege în octombrie 1944, și cultele religioase? Începând cu data de 23 mai 1932, Fritz Fabritius, reprezentantul sașilor din România, a cerut din partea României dreptul de autonomie a grupului etnic german și administrarea proprie a școlilor și bisericilor germane. După 21 noiembrie 1940, Grupul Etnic German, când a fost oficializat prin Decretul - Lege nr. 830, a căpătat un statut de semi-autonomie în cadrul statului român. Conform politicii expansioniste a Reichului s-a constituit la scurt timp „N.S.D.A.P. der Deutschen Volksgruppe in Rumänien” (Partidul Național Socialist al Grupului Etnic German din România). Conform structurii de semi-autonomie în cadrul României, Grupul Etnic German (Deutsche Volksgruppe) era sub comandă directă și subordonat Partidului Muncitoresc

German Național - Socialist din Germania (Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei - NSDAP). O mare parte a averii printre care se numără școli și spitale nu a aparținut cultului religios, ci grupului etnic german. La baza acestei administrații a proprietății cultelor religioase a stat de pildă convenția generală privind reglementarea relației dintre Biserica Evanghelică de Confesiune Augsburgiană și etnicii germani din România, încheiată în anul 1942.

**În concluzie, nu comuniștii au naționalizat imobilele care aparținneau Grupului Etnic German, inclusiv ale bisericii evanghelice și romano-catolice, care s-a integrat de bunăvoie cu proprietăți cu tot în respectiva organizație hitleristă, cum tot încearcă să inducă în eroare până în zilele noastre Forumul Democrat al Germanilor din România (FDGR).** FDGR, condus de Klaus Iohannis, se declară astăzi pe urma unei sentințe oficiale a Judecătorei Sibiu din 2006 urmașul juridic al Grupului Etnic German. FDGR este, în consecință, succesorul unei organizații naziste, recunoscută ca atare de Puterile Aliate, care au învins Germania nazistă. Ca urmare, România ar trebui să consulte toate Puterile Aliate dacă intenția de a despăgubi o grupă nazistă ar putea să contravină sau nu unui tratat internațional aflat încă în vigoare. Deoarece nici Republica Federală Germană nu a revendicat proprietățile naționalizate de către URSS până în 1948, invocând o obligație în baza dreptului internațional public, ar trebui și guvernul nostru să apere patrimoniul țării prin diferite eforturi politice și diplomatice.

Actuala coaliție la putere ar face bine să țină cont și de Constituția României, care prevede la Art. 11, alin.

(1): „Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte”. Statul român a fost parte semnatară a Convenției de Armistițiu din 12 septembrie 1944, care prevedea, la articolul 15, dizolvarea organizațiilor pro-hitleriste de pe teritoriul românesc, ori Grupul Etnic German, dizolvat prin Decretul - Lege nr. 485 din 7 octombrie, dar reactivat de Judecătoria Sibiu prin sentința civilă nr. 2790, a fost exact o astfel de organizație care ar intra astăzi prin politica de revendicare generoasă a statului în posesia averii confiscate! A fost chiar Convenția de Armistițiu cea care l-a obligat pe regele Mihai să emită Decretul - Lege nr. 485 din 7 octombrie. Dar mai ales să atragă Germaniei atenția că problema revendicărilor ar trebui conectată cu problema creanțelor comerciale tot în valoare de aproximativ 19 miliarde de euro, neachitate din cliringul bilateral. Fiind ambele litigii un produs al anului 1945, am avea și cele mai bune șanse de succes, fie să scoatem țara la mezzat.

Dialogul politic pe tema revendicării averii bisericesti în România este la fel de vechi precum structura feudală a redistribuirii inegale a averii în țara noastră; tocmai de aceea trebuie să purtăm un dialog social cât se poate de larg înainte de a acționa pripit. „Alexandru Ion Cuza – scria cărturarul Vasile Stroescu acum mai bine de o sută de ani – a sechestrat averile mănăstirești în folosul țării, iar pentru persoana sa nu s-a folosit cu nimic. Nimeni nu a îndrăznit să-i propună să-și facă apanaje din moșii închinete de străbuni pentru omenire și binefaceri”.

**Dr. Radu GOLBAN**, Elveția  
23 mai 2012

## Tinichelele „premierului” Iohannis

În perioadă 1990-1991, Klaus Werner Iohannis împreună cu soția, Carmen Georgeta Iohannis, au intermediat adopții de copii din județul Sibiu pentru cetățeni canadieni. Comisia pentru Cercetarea Abuzurilor, Corupției și pentru Petiții din Camera Deputaților a cercetat acest caz. În anul 2004 a fost audiată Iliuț Măria, bunica a trei frați adoptați de o familie de canadieni pe filiera Iohannis, împreună cu încă o fetiță în vârstă de doar două luni. Solicitat de comisia respectivă să se prezinte la audiere, Iohannis a refuzat. Maria Iliuț i-a înmănat personal fostului președinte Ion Iliescu un memoriu în care arăta implicarea lui Iohannis în dispariția nepoților săi, dar fără nici un rezultat, dosarul fiind înregistrat sub numărul 15160/17.03.2004 la Comisia pentru Cercetarea Abuzurilor, Corupției și pentru Petiții din Camera Deputaților.

În anul 1999, în complicitate cu Baștea Ioan, actualmente emigrat în SUA (notă redacției „Justitiarul sibian”: Baștea Ioan a decedat pe data de 1 octombrie 2010 în Jacksonville, Florida), Klaus Iohannis împreună cu soția și soacra, Lazurcă Georgeta, au obținut două imobile imense situate în centrul istoric al Sibiului. În această speță au fost implicate și următoarele persoane: Liviu Munteanu (secretar al Primăriei Porumbacu de Sus) și Bucșă Radu Gabriel (notar). Cei doi au fost cercetați pentru întocmirea unui cer-

tificat de moștenitor pe bază unor adevăruri false emise de secretarul Primăriei Porumbacu de Jos, Liviu Munteanu. Faptele descrise se regăsesc în Decizia civilă nr. 310/R, din 30

cu o chirie anuală de 20.000 USD. Klaus Iohannis nu a plătit impozit pentru 60.000 USD, sumă încasată anticipat de la bancă respectivă pentru chiria pe trei ani. Actul de „vânzare-

falși moștenitori, alături de șeful Direcției Juridice a Municipiului Sibiu, Dorin Nistor. Imobilele valoroase au fost obținute cu sprijinul direct al notarului Gabriel Bucșă.

În folos propriu, Iohannis a comis, împreună cu soția, și infracțiunea de fals în declarații, deoarece în 1997 au cumpărat în bază Legii 112 un imobil în Sibiu pe str. Pedagogilor nr. 14, deși dețineau în proprietate, casă de pe str. Balea și un apartament pe str. Școală de Înot. În condiții stranii a obținut, după ce a ajuns primar, și imobilul din str. Someșului, nr.13.

Klaus Iohannis și-a adus acoliți din Germania „oameni de afaceri” porniți pe negoț cu banii publici. Din anul 2000, primul an de primar al lui Iohannis, a apărut din Germania cetățeanul Werner Keul, patron al firmei WK Group, care a realizat activități de proiectare și construcție la o serie de hypermarketuri pe terenuri concesionate de Primăria Sibiu. Firma sa de construcții derulează afaceri cu Primăria Sibiu în condiții deosebit de avantajoase, fiind de notorietate mutarea indicatoarelor de intrare în municipiul Sibiu pentru a se îngloba un hypermarket în cadrul municipiului Sibiu. Mai mult, Keul a fost vicepreședinte al defunctei echipe de fotbal FC Sibiu, președinte fiind chiar Iohannis. Cei doi au pus fotbalul sibian pe butuci, folosind acest sport doar pentru a promova imaginea primarului în

campania electorală din 2004.

Un alt „afacerist” legat de primarul Iohannis este Andreas Huber, finul lui Klaus Iohannis. Prin retrocedările masive făcute, care nu au nici un fel de legătură cu foștii proprietari, dar și prin punerea în proprietate a Bisericii Evanghelice, dar și a Forumului Democrat al Germaniei din România, Iohannis a făcut că centrul orașului Sibiu să nu mai aparțină românilor, totul culminând cu „retrocedarea” muzeului Brukenthal către Biserica Evanghelică.

La această situație a contribuit, personal, Adrian Năstase, acesta semănând în 13 iulie 2002, în calitate de președinte al PSD-ului, un protocol cu Klaus Iohannis, președintele FDGR-ului. Prin acest protocol PSD-ul s-a angajat să le dea sașilor tot ce doresc să revindă, în schimb Adrian Năstase a beneficiat de vizibilitate în Germania. Ministrul de interne german a vizitat Sibiul exact în campaniile electorale locale din 2000 și 2004, cu o săptămână înainte de alegeri! Mai mult, parlamentul german l-a decorat pe Iohannis în 2004 pentru că a câștigat detașat alegerile. Pe de altă parte Ministerul de Interne al Germaniei finanțează un O.N.G. numit G.T.Z., care a apărut la Sibiu în anul 2000, odată cu Iohannis. Scopul declarat al acestuia este restaurarea orașului.

**Sursa:** <http://romanianfiles.com>



iuin 2005 a Curții de Apel Brașov, care a și anulat Certificatul de moștenitor în cauza, ca fiind obținut pe bază de documente false. Această decizie este definitivă și irevocabilă.

Iohannis a mai fost acuzat de cumpărarea unei jumătăți din imobilul situat în Sibiu, str. N. Bălcescu nr. 29 de la Baștea Ioan cu 50 milioane lei vechi în anul 1999! Acest spațiu a fost închiriat la acea vreme băncii Raiffeisen

cumpărare” a fost încheiat în aceiași zi, 1 iunie 1999, cu certificatul de moștenitor și legatar nr. 90 – cel anulat de Curtea de Apel Brașov! – de același notar Bucșă Radu Gabriel, care nu avea competență teritorială pentru această succesiune, conform Curții de Apel Brașov.

În calitate să de primar al municipiului Sibiu, Klaus Iohannis a emis o serie de decizii de retrocedare unor



# „Bile negre” pentru administrația germană a municipiului Sibiu

## 1. DRUMURI ȘI „PORȚILE DE INTARE” ÎN ORAȘ

- 40% dintre străzile municipiului Sibiu sunt de pământ, iar cartierele care excelează în acest domeniu sunt chiar fostele cartiere săsești Turnișor și Gușterița, o dovadă că sașilor rămași nu le pasă de trecutul lor istoric și de aspectul locurilor de baștină. Aceștia sunt interesați doar de revendicările de imobile, deoarece acestea aduc bani în buzunarele lor prin închirieri sau vânzări.

- Aeroportul „ internațional” Sibiu, construit pe bani foarte mulți și cu mare „tam-tam” nu are decât 3 zboruri pe zi, dintre care două în Germania și unul în Austria. Sibienii care lucrează în Italia sau Spania, dar și cei care doresc să-și petreacă concediile oriunde în Europa sau pe alte continente sunt obligați să se deplaseze la Târgu Mureș, Cluj sau București pentru a decola de pe aeroporturile de acolo! Construcția a fost defectuoasă, deși s-a lucrat cu firme „serioase” germano-austriece, capătul pistei surpându-se, cu tot cu instalațiile aferente, care asigurau siguranța decolărilor și

reabilitare. În Sibiu unele străzi, mereu aceleași, sunt asfaltate inutil chiar dacă sunt în stare bună: Milea, Calea Dumbrăvii. Culmea este că mai întâi au fost trasate așa-zisele piste pentru bicicliști, după care au fost decopertate, iar la terminare asfaltării s-au mai trasat încă odată acele inutile piste de bicicliști, care doar încurcă circulația. „Pistele pentru bicicliști” sunt inutile, deoarece și până la trăsarea lor aceștia circulau tot pe lângă bordură, că doar nu mergeau pe axul drumului! Datorită trasării acestor piste, circulația în zona aeroportului „ internațional” s-a sufocat pur și simplu, trecându-se de la patru benzi de circulație, la doar două, câte una pe fiecare sens. În aceeași zonă s-a realizat și un sens giratoriu aiurea și prost construit, doar ca să aibă accesul simplificat reprezentanța BMW, de la care lohannis folosește gratuit mașini oferite chipurile pentru promovare firmei încă din anul 2007! În fond este o mită mascată, deoarece primarul este persoană publică și nu are dreptul să facă reclamă unei anumite mărci de autoturism. Îndeobște doar actorii și sportivii cunoscuți apar în astfel de

în marșarier.

- Sensuri giratorii inutile, pe străzi ne-circulate, doar pentru „taparea” de bani a bugetului local. Exemplu: cele trei sensuri giratorii consecutive pe strada Reconstrucției, continuată cu strada Kogălniceanu, unde traficul auto este foarte redus!

- Avem piste de biciclete, dar trebuie importate bicicliști din China sau Olanda, deoarece în Sibiu nu-i prea vezi în trafic pe pistele destinate lor, iar în puținele momente când ai șansa să-i zărești, îi întâlnești pedalând de zor pe trotuare. Din cauza acestor piste s-au pierdut benzi de circulație pentru mașini. Cea mai mare neghiobie este vizibilă la intrarea în oraș dinspre Sebeș, unde din patru benzi de circulație au mai rămas doar două, câte una pe sens, alături de „piste pentru bicicliști” aproape la fel de late ca și benzile pentru autovehicule.

- Străzile, aleile și trotuarele din cartierele de blocuri (Hipodrom, Vasile Aaron, Ștrand, Terezian, Țiglar, „Broscărie”) arată dezastruos, automobiliștii rupându-și mașinile, iar pietonii, picioarele! Prioritate, pentru administrația germană a orașului, a avut doar centrul istoric, pe care l-au și marcat sfidător cu inscripția bilingvă (în germană și română) „Aici începe Sibiu!”, afișată lângă Biserica Evanghelică, amintind astfel românilor că în Evul Mediu accesul lor în cetate era restricționat! Mulțumim domnului Klaus lohannis că ne-a întors înapoi cu câteva sute de ani!

## 2. TRANSPORTURI

- La alegerile din anul 2000 lohannis a promis electoratului că va reînființa transportul cu tramvaiul. Nu doar că nu s-a ținut de promisiune, dar a desființat și transportul ecologic și silențios cu troleibuzul! Mai mult, acum dorește și desființarea liniei de tramvai Sibiu – Rășinari, o adevărată catastrofă turistică, deoarece traseul respectiv are nu doar tradiție, ci și un farmec unic.

- Autobuzele care circulă prin Sibiu sunt cumpărate la mână a doua din Germania, unde nu mai corespundea din puncte de vedere ecologic, dar la Sibiu „merge și așa”!

## 3. CULTURĂ

- Fosta Capitală Culturală a Europei din anul 2007 are doar un singur cinematograful, o sală jalnică de teatru și o casă de cultură dărăpănată. Sala cu cea mai bună acustică din oraș, care a aparținut Filarmonicii, a fost retrocedată FDGR-ului, după ce acesta s-a declarat succesor al organizației naziste din Al Doilea Război Mondial, Grupul Etnic German, fiind recunoscut ca atare și de justiția sibiană. După retrocedare, sașii au transformat sala în cârciumă! La fel și micuțul și cochetul stadion „Luceafărul”, obținut ilegal de Biserica Evanghelică (împreună cu fosta Casă de Cultură a Studenților), cu complicitatea fostului rector al Universității „Lucian Blaga”, Dumitru Ciocoi - Pop, a fost transformat tot în cârciumă, pe partea sa dinspre strada Bastionului.

- Se alocă fonduri enorme pentru anualul Festival Internațional de Teatru Sibiu (FITS), o impostură cu spectacole stradale care aduc mai mult a circ și pornografie, decât a teatru. La fel și cu alte „evenimente culturale”,

inventate anual („Capitala bunelor maniere” sau „Sibiu baroc – update”). Totul nu reprezintă decât pretexte pentru deturnarea de fonduri publice prin intermediul unor indivizi specializați în astfel de „sifonări” culturale: Constantin Chiriac (directorul teatrului „Radu Stanca” și organizator FITS), Ovidiu Dragoman (directorul casei de Cultură a municipiului Sibiu), diverse



o.n.g. -uri specializate în același tip de fraudă cu iz cultural. Demn de menționat că, atât Chiriac, cât și Dragoman, au propriile lor fundații/asociații cu care se suprapun evenimentelor așa-zis culturale și prin care „căpușează” banii publici!

## 4. AGREMENT ȘI SPORT

- Municipiul Sibiu este un oraș fără verdeață, sufocat de asfalt și piatră. Parcurile sunt foarte puține, unele dintre ele fiind distruse din interese imobiliare. Exemple: parcul de la Gară și cel de la intersecția străzilor Darwin cu Turistilor. Au fost tăiați castanii de pe Calea Dumbrăvii și teii de pe Nicolae Bălcescu, care dădeau un aspect deosebit orașului, dar asigurau și aerul oxigenat al acestuia, fiind „plămânii verzi” ai orașului.

- Sibiu a rămas ani de zile fără ștrand, deoarece Biserica Evanghelică a revendicat terenul de pe str. Cârlova, unde a fost situat ștrandul dintotdeauna, chiar dinainte de război, așa că nu avea cum să fie un teren „naționalizat de comuniști”. lohannis recomanda sarcastic, în urmă cu câțiva ani, ca sibienii să meargă la Ocna sau să facă dușuri acasă dacă vor să se răcorească. În schimb, același lohannis a vrut să facă un ștrand în pădurea Dumbrava, unde este răcoare și varal, doar ca să aducă utilitățile pe bani publici și gratis pentru Ilie Carabulea, care dorea să construiască un cartier de locuințe rezidențial pe amplasamentul fostei fabrici de covoare, care-i aparține. Aqua-landul lui lohannis urma să fie pe locul fostului depozit militar, deci după cartierul lui Carabulea. Astfel canalizarea și conducta de apă trecea și prin fața viitorului cartier, utilitățile fiind aduse gratuit până în margine acestuia pe bani publici.

- Construcțiile ilegale din pădurea Dumbrava și ocuparea abuzivă a spațiului public prin parcare privată a hotelului Hilton (fost Palace). Acest hotel este o construcție hidoasă, care nu cadrează cu ambientul și a luat

locul fermecătorului Han Dumbrava.

- Sporturile de echipă, cândva fala orașului nostru, sunt ca și inexistente. Bazele sportive sunt la pământ, iar ca să promovezi sportul ai nevoie în primul rând de terenuri și săli de sport la nivel european! Stadionul Municipal arată dezastruos, iar despre „Voința”, ce să mai vorbim.... La „Polivalentă” se țin mai mult târguri de mărfuri,

spectacole și mitinguri politice, fiindcă pentru primar sportul este un moft, iar sibienii, care-l critică pe tema aceasta, sunt niște moftangii!

## 5. BUGETUL LOCAL

- În timp ce se aruncă bani pe evenimente așa-zis culturale, efemere și inutile, problemele cu adevărat stringente ale orașului sunt trecute pe „linie moartă”. Este vorba despre sistemul de sănătate deplorabil, infrastructura pomenită mai sus și învățământul cu școlile și grădinițele care necesită reparații urgente pentru a corespunde normelor europene de funcționare. lohannis dă 5,5 milioane de euro pentru „cirtoteca” lui Constantin Chiriac, acel penibil FITS, iar oamenii mor în spitale fiindcă nu există aparatură performantă și bani de medicamente! Nu s-au găsit bani nici măcar pentru dezinfecție, astfel încât Sibiu s-a făcut din nou „remarcat” la nivel național, fiind municipiul cu cei mai mulți oameni mușcați de căpușe.

- Au fost accesate prea puține fonduri europene, deoarece armata de funcționari din primărie nu a întocmit proiecte pentru obținerea de fonduri europene nerambursabile. Schemă de personal din primăria sibiană a fost supradimensionată, începând cu al doilea mandat al lui lohannis, vechii funcționari aducându-și toate neamurile ca angajate în primărie, la „traî neneacă pe banii statului”.

- În schimb, s-au făcut împrumuturi cu dobânzi amețitoare, în special de la banca austriacă Dexia Kommunal-kredit Bank, împrumuturi făcute și de Consiliul Județean în condiții total păgubitoare pentru sibienii. Primăria Râmnicu Vâlcea a împrumutat de la aceeași bancă, în condiții mult mai avantajoase, cu o dobândă mai mică, fără ca primarul municipiului respectiv să fie etnic german!

Suntem datori vânduți și pentru generația următoare. Danke, Herr lohannis!

**Doina DAMIAN**



Sibiu, capitala europeană a gropilor - 2012

aterizărilor. Președintele Martin Bottesch are dosar de urmărire penală la DNA București, în „Afacerea Aeroportul” pentru abuz în serviciu contra intereselor publice (art. 248 și art. 248 indice 1 Cod penal).

- Piața Gării, o altă „poartă” de intrare în oraș este de-a dreptul hidoasă cu aspectul său de deșert pietrificat, fără pic de verdeață. Mai mult, această piață „reabilitată” pe bani grei de firma austriacă „Strabag”, „serioasă” și aceasta, la fel ca firmele nemțești de la aeroport, a trebuit refăcută complet de DPC-ul Primăriei după doar doi ani de folosință – cât a fost și garanția lucrării! – deoarece au ieșit pietrele cubice din pavaj, deși circulația fusese până la acel moment doar pietonală! - Asfaltările, atât a drumurilor județene, cât și a străzilor din Sibiu se fac cu firme germano-austriece sau societăți conduse de „baroni” locali, lucrările fiind de proastă calitate și necesitând intervenții anuale pentru

promovări comerciale! Nu mai există nici un alt om politic, aici sau aiurea, care să fie implicat în reclame comerciale!

- Exagerarea sensurilor de circulație unice, chiar și pe străzi unde lățimea acestora permite două sensuri. Exemplu: străzile Lomonosov și Oituz. Acum se dorește sens unic pe Șaguna înspre Șoseaua Alba Iulia, iar autovehiculele care vin din sens invers vor face o „buclă”, intrând pe strada Dealului, apoi pe Banatului și pe B-dul Victoriei ca să ajungă în Piața Unirii, unde se va înființa un sens giratoriu. Aceste măsuri pentru „fluidizarea” circulației nu vor face altceva decât să o îngreuneze și să o complice!

- Parcărilor poziționate perpendicular pe trotuar, obstrucționează circulația mașinilor și cresc riscul de accidente la trecerile pietonale, deoarece șoferii nu au vizibilitatea atunci când pietonii apar printre mașinile parcate chiar lângă trecerile de pietoni, parale cu acestea și nici când părăsesc parcare



# Gheorghe Roman s-a îmbogățit prin sărăcirea Primăriei Mediaș pentru care candidează

S.C. Meditur S.A. Mediaș este singurul operator de transport public local din municipiul de pe Târnava Mare și are ca acționar unic Consiliul Local Mediaș. Aici a activat ca director general domnul Gheorghe Roman, din anul 2005 până la sfârșitul anului 2008, când a fost ales deputat. Până să plece în Camera Deputaților, fostul director general și viitor fost

anului 2008, demiterea directorului general al Meditur, Gheorghe Roman. Solicitarea a fost adresată Primăriei Mediaș în scris, pe baza unui referat (*facsimil 1*) care conținea toate abaterile (matrapzălăcurile) imputate fluș-turaticului director. Astfel au ieșit la iveală mai multe găinării derulate pe șest, fără avizul Consiliului Local: încheierea unui contract de publicitate



Imobilul vândut fraudulos de către Gheorghe Roman la un preț subestimat. Până și faptul că proprietarul a tapetat vitrina cu afișele electorale ale lui Roman și ale marionetei sale, Ioan Pietrariu, constituie o dovadă că imobilul a fost vândut necinstit, în detrimentul municipiului Mediaș, dar în favoarea celor care au semnat actul de vânzare-cumpărare.

## REFERAT

Începând din anul 2005 an în care prin Hotărare a Consiliului Local a fost numit la SC Meditur SA în funcția de Director General dl. Roman Gheorghe, la aceasta societate pe langa subventii, s-au alocat importante fonduri pentru investitii.

S-a sperat, ca având sprijinul acordat de catre Consiliul Local se va instaura un climat de respectare a legislatiei în vigoare, dar s-a remarcat si se remarcă faptul ca Directorul General nu se considera subordonat Consiliului Local si nici Primarului asa cum se prevede la art. 3 alin. 1 din Legea nr. 92/2007, legea serviciilor de transport public local: serviciile de Transport public local fac parte din sfera serviciilor comunitare de utilitate publica si cuprind totalitatea actiunilor si activitatilor de utilitate publica si de interes economic si social general desfasurate la nivelul unitatilor administrative – teritoriale sub controlul, conducerea sau coordonarea autoritatilor administratiei publice locale, în scopul asigurarii transportului public local, precum si a transportului public judetean de persoane.

În anul 2007 s-a încheiat cu o firma un contract de publicitate pentru stalpii de sustinere a liniei de contact pentru troleibuze, care sunt pe domeniul public fara a se respecta prevederile art. 16 alin1 si 2 din Legea nr. 213/17.11.1998 privin proprietatea publica si regimul juridic al acesteia care prevad ca:

- 1) sumele incasate din încheierea sau din cesionarea bunurilor proprietate publica se fac, dupa caz, venit la bugetul de stat sau la bugetele locale.
- 2) în cazul în care contractul de închiriere se încheie de catre titularul dreptului de administrare, acesta are dreptul sa încaseze din chirie o cota parte între 20-50% stabilita, dupa caz, prin Hotărare a Guvernului, a Consiliului Judetean, a Consiliului General al Municipiului Bucuresti sau a Consiliului Local, prin care s-a aprobat închirierea.

Pentru se intra în legalitate s-a emis o hotarare de Consiliu Local prin care SC MEDITUR SA este obligat sa vireze 50% din incasari la bugetul local, Directorul General încheind acest contract de publicitate fara aprobarea Consiliului Local.

Nici pana la aceasta ora Directorul General nu a dispus virarea sumelor cuvenite, încalcaând astfel prevederile Hotararii Consiliului Local, care este actionarul unic la SC Meditur SA.

De asemenea, în urma extinderii rețelei de contact pentru troleibuze în Gura Campului ca urmare a modificării traseului a ramas o portiune de retea neutilizata pe str. Clujului care a fost dezafectata, fara aprobare, de catre SC Meditur SA. Aceasta portiune fiind pe domeniul public trebuia aprobarea Consiliului Local pentru dezafectare si valorificarea materialelor trebuia facuta de catre Consiliul Local în calitate de proprietar. În aceeasi situatie se regasesc si tronsoanele str. Brancoveanu-Acad. I.Moraru. Mentionam ca acest tronson a fost pus în functiune în anul 1998 costand la acea data 550 mil. lei dar nu a mai fost folosita si a fost desfiintata de catre societate în anul 2006.

În octombrie 2007 s-a dezafectat si bucla de întoarcere Gara – str. Pompierilor în aceleasi conditii deci fara aprobare, fara a se încheia procese verbale de casare si fara a se face dovada valorificarii materialelor rezultate. Consideram ca aceste aspecte constituie

abateri deosebit de grave si somam conducerea SC Meditur SA de a ne prezenta modul în care s-au valorificat materialele rezultate, proprietate a Consiliului Local.

Trebuie sa mai amintim faptul ca desi în NORMELE de aplicare ale Legii nr. 92/2007, se prevede ca termen limita pentru semnarea contractului de concesiune pentru activitatea de transport persoane 31.12.2007 aceeasi data fiind stabilita si de Curtea de Conturi a Judetului Sibiu, dl. Roman Gheorghe dupa repetate insistente a binevoit sa semneze acest contract pe data de 22.01.2008, contractul respectiv fiind aprobat prin Hotarare de Consiliul Local pe data de 17.12.2007.

Datorita gravelor abateri savarsite de dl. Roman în calitate sa de Director General al SC Meditur SA propunem Consiliului Local revocarea din functie a acestuia.

Nu este admisibil ca un conducator al unei societati comerciale la care Consiliul Local este actionar unic sa nu respecte hotararile acestei autoritati administrative ba mai mult executa lucrari pe domeniul public fara aprobare.

Mediaș

Consilieri locali

PLATEA MARCEL  
MEDIUZA DANA  
ALEXANDRU MARIA  
SINCEA ALINA

Facsimil 1

parlamentar a produs o pagubă financiară societății de transporturi în valoare de 550.000 de lei. Conform presei sibiene, fostul director a fost acuzat de management defectuos de către membrii Consiliului de Administrație al Meditur, care au și menționat că acesta venise la numirea în funcție cu un autoturism Dacia Solenza, iar la plecare le-a trimis bezele de la volanul unei limuzine Skoda Superb, autoturism al cărui preț sare lejer de 20.000 de euro.

În timp ce conducea destinele transportului public local, Roman a fost atacat virulent de consilierii locali ai PSD-ului, care-i cunoșteau destul de bine năravurile, din moment ce dezertase de la partidul lor ca să vi-reze spre PD-L, care era în plină ascensiune la vremea respectivă. Consilierii au solicitat, la începutul

pe stâlpii de suport ai rețelei electrice pentru troleibuze și dezafectarea unor rețele de contact tot pentru troleibuze, urmată de valorificarea componentelor acestora. Contractul cu agenția de publicitatea SC „Contrast Decor” SRL fusese întocmit fără acordul Consiliului Local, deși acei stâlpi de suport pentru rețeaua troleibuzelor se aflau pe domeniul public. Pentru „dregerea busuiocului”, adică a intrării tardive în legalitate, s-a decis printr-o hotărâre ulterioară a Consiliului Local ca Meditur SA să dirijeze spre bugetul local 50% din valoarea contractului de publicitate. Această hotărâre nu a fost respectată, iar Meditur nu a virat nici un sfanț la bugetul local. În ceea ce privește porțiunile de rețea de contact dezafectate, consilierii locali ai PSD-ului îi reproșau tânărului director că scoaterea din uz

s-a făcut fără aprobarea Consiliului Local, fără existența unor procese verbale de casare pentru materialele componente, iar vânzarea acelor materiale de către Meditur a fost ilegală, deoarece singurul în măsură să dispună de ele era însuși Consiliul Local, acesta fiind proprietarul de drept al materialelor! Imputarea finală se referea la lipsa documentelor care să facă dovada modului de valorificare a materialelor din dezafectări și a prețului încasat în urma vânzării. Ei, vedeți voi, dragii pesedei ai moșului, cum se pot transforma fierul vechi și cuprul într-o caroserie strălucitoare de Skoda Superb? Asta doar așa, că tot v-ați întregat voi prin ce procedeu alchimic s-a transformat o rablă de Solenza într-o limuzină neagră de fițe... Dar, ca să fie autoturismul complet, mai trebuiau firfirici pentru banchele din piele și dotările opționale! Corpul de Control al Prefectului, prin adresa nr. 3120/16.04.2008, dă dreptate consilierilor medieșeni „recalcitranți”, enumerând și legile care au fost încălcate (*facsimil 2*) de domnul director Gheorghe Roman. Micuțul Napoleon, care a avut grijă să-și facă „Buona parte” (franțuzescul Bona-parte, tradus în limba italiană; parte bună, în limba română) din transportul public local, peste care era „împărat”, ca orice politician care se respectă, a sărit ca ars prin presa sibiană, dându-se lovit pe considerente politice. Deși „prins cu mâta în sac”, s-a erijat în victimă, mai ales că era an electoral și băteau alegerile la ușă. Probabil că efervescența electorală a fost cea care a și pus „batista pe șambal” în cazul acelor ilegalități crase comise de Roman. După alegerile locale cazul a fost „îngropat”, mai ales că partidul (PD-L) din care făcea parte directorul societății Meditur a câștigat alegerile.

Însă, de departe, cel mai mare „tun” tras de Gheorghe Roman, cu pierderi financiare și efecte negative în activitatea Meditur, a fost înstrăinarea dispeceratului societății de transport local, situat în zonă ultracentrală. În data de 19.12.2005 s-a vândut imobilul din strada Stephan Ludwig Roth, nr. 25, unde funcționa dispeceratul Meditur. Vânzarea a fost total ilegală, directorul Gheorghe Roman dispunând arbitrar de respectiva tranzacție. Acesta a profitat de trecerea corpului de clădire care adăpostea dispeceratul, aflat în folosința Meditur, din domeniul public în domeniul privat al municipiului Mediaș prin Ho-

tărârea Consiliului nr. 96 din 30.05.2005, considerând că prin această trecere în domeniul privat, automat mijloacele fixe (cum era și imobilul în cauză) trec în patrimoniul privat al societății. Voit și cu rea intenție, Gheorghe Roman a eludat legile, făcând abstracție că mijloacele fixe au constituit un aport în natură al Consiliului Local și nu o donație, de care să dispună el ulterior după bunul său plac. Societății comerciale Meditur i s-a acordat doar dreptul de folosință, nu de proprietate, cum a apreciat directorul său general. **Conform art. 125, alineat 1 și 2 din Legea nr. 215/2001, numai Consiliul Local poate hotărâ asupra bunurilor care fac parte din domeniul public și privat al municipiului!** Nu directorul general și nici Consiliul de administrație al societății Meditur erau decidenți pentru înstrăinarea unui corp de clădire, deoarece res-

pectiva societate fusese înființată prin Hotărâre a Consiliului Local, acesta fiind de fapt și acționar unic.

Prin acțiunile întreprinse, directorul general Gheorghe Roman a creat confuzie, inducând în eroare participanții la licitație, el asumându-și o calitate falsă de proprietar. În final a vândut un bun care nu-i aparținea, el semnând, cu mâna sa directorială, tranzacția în fața notarului public. „Curat murdar”, cum spunea tizul său, Ghiță... Pristanda, doar că aici nu s-a pierdut o scrisoare amoroasă, ci dita-mai imobilul! Roman a speculat faptul că Primăria Mediaș nu-și intabulase bunul în cauză, imobilul situat în str. S. L. Roth, nr. 25, așa că și-a procurat un extras de carte funciară, din care reieșea că societatea condusă de el este proprietara imobilului.

continuare în pagina 6



## GUVERNUL ROMÂNIEI INSTITUȚIA PREFECTULUI – JUDEȚUL SIBIU

Str. Andrei Șaguna nr. 10

Telefon: 21.01.04 Fax: 21.81.77

e-mail: institutiaprefectului@prefecturasibiu.ro

**CORPUL DE CONTROL AL PREFECTULUI**  
**Nr. 3120/16.04.2008**  
**Ind.dos. II/A/2**

Domnului consilier local

Consiliul Local Mediaș

În urma verificărilor efectuate în data de 15.04.2008, privind aspecte din activitatea SC Meditur SA Mediaș, s-au constatat următoarele:

- hotărârile de consiliu local privind patrimoniul și activitatea SC Meditur SA Mediaș, la care faceți referire au avut la bază o documentație care putea fi consultată de către consilieri, faptul că ele au fost adoptate înseamnă că au întrunit majoritatea voturilor consilierilor;
- sumele alocate din bugetul consiliului local au fost cheltuite pentru lucrări și achiziții de mijloace de transport, atribuite în baza unor licitații și contracte încheiate cu firmele care și-au adjudecat aceste licitații;
- faptul că SC Meditur SA Mediaș a încheiat un contract de publicitate pentru folosirea stâlpilor de susținere a liniilor de troleibuz cu SC Contrast Decor SRL fără aprobarea Consiliului local și fără a respecta prevederile HCL nr. 80/2007, constituie încălcare a prevederilor art. 16 alin. 1 și 2 din Legea nr. 213/1998, situație în care directorul societății, domnul Roman Gheorghe trebuie să răspundă în fața Consiliului local al municipiului Mediaș;
- dezafectarea unor tronsoane de linii pentru troleibuze precum și începerea lucrărilor la tronsonul Vitrometan – Trident fără aprobarea consiliului local, constituie încălcare a prevederilor art. 128 din Legea nr. 286/2006 precum și o lipsă de subordonare și comunicare a conducerii societății cu consiliul local;
- organizarea activității societății (trasee, programe de circulație, întreținere rețele și mijloace de transport) este în sarcina conducerii societății, care trebuie să fie receptivă la solicitările consilierilor și cetățenilor; un control al OJPC Sibiu a constatat o serie de deficiențe în acest sens ( autobuze murdare în interior, scaune și tapiterie deteriorate, lipsa programelor de circulație în stații, etc. ) fapt pentru care s-a întocmit proces – verbal de contravenție.

Multitudinea și varietatea problemelor semnalate de către dumneavoastră au determinat pe primarul municipiului Mediaș să inițieze un proiect de hotărâre care va fi supus aprobării consiliului local, prin care se constituie o comisie formată din consilieri și angajați ai primăriei care să verifice activitatea SC Meditur SA Mediaș.

Rezultatul acestui control va fi prezentat în Consiliul local al municipiului Mediaș, urmând a se lua măsurile legale care se impun.

Cu stimă,

**PREFECT**  
**Ilie Mitea**

*[Signature]*

IC/IZ – 2 EXEMPLARE

Facsimil 2



## Gheorghe Roman s-a îmbogățit prin sărăcirea Primăriei Mediaș pentru care candidează

urmare din pagina 5

De respectivul document s-a folosit pentru a materializa vânzarea – cumpărarea corpului de clădire. În felul acesta, Ghițușor al nost' – vorba unui primar de pe valea Hârtibaciului, fost coleg de partid cu Roman: „Ăstui nici măcar Ghiță nu poți să-i spui, el rămâne doar un insignifiant Ghițucă!” – a pășit, tiptil – hoțește, pe terenul „minat” al infracțiunilor. Faptele săvârșite de Gheorghe



Roman, în calitatea sa de director general, constituie următoarele infracțiuni: **abuz de încredere** (Art. 213, Cod penal), **abuz în serviciu contra intereselor publice** (Art. 248, Cod penal) și **gestiune frauduloasă** (Art. 214, Cod penal). În ceea ce privește prima infracțiune, abuzul de încredere, acesta este de preferat în cazul fostului director, decât pur și simplu furtul, deoarece iată cum se raportează articolul 213 la cele săvârșite de Gheorghe Roman: „*Persoana care deține bunul ce face obiectul infracțiunii trebuie să dețină acel bun în bază unui titlu, fie că este contract de gaj, depozit, transport etc. Deținerea bunului nu reprezintă o posesie în sensul celei definite de Codul civil, ci o detenție precară, ceea ce presupune obligația celui care deține de a returna bunul în momentul încetării raportului juridic. Dacă nu există un raport patrimonial în bază căruia se deține lucrul, nu se poate reține infracțiunea de abuz de încredere, ci este o infracțiune de furt.*”

Deoarece duminică se va decide soarta Primăriei Mediaș, prin votul cetățenilor, mă întreb, în cazul în care mita electorală oferită de Gheorghe Roman va prima în fața rațiunii și acesta o să câștige fotoliul de primar, oare cum va putea să administreze un ditamai municipiul, el, cel care nu a fost capabil să gestioneze corect o banală întreprindere de transport local? Dacă din postura de director al unei firme subordonate Consiliului Local și-a permis să înstrăineze ilegal un imobil al primăriei, vă dați seama ce prăpăd o să facă acesta, dacă o să ajungă primar și o să aibă întreg domeniul public și privat al municipiului pe mână?! Și să nu uităm că sumele fabuloase, aruncate în stânga și în dreapta pe perioada campaniei electorale, vor trebui returnate cu dobândă „creditorilor”. De unde, din pușculița lui Ghițucă? Nu, ci din bugetul local al medieșenilor, dacă va ajunge să-l administreze. Personal sper, pentru binele municipiului drag mie, că nu se va ajunge nicio dată la această situație catastrofală.

Marius Albin MARINESCU

P.S.: Și, pentru ca să nu mai facă spume la gură prin conferințele de presă domnul „director de autogară”, director general, deputat, primar, cosmonaut și ce mai vrea el să fie, menționez că toate actele, care mi-au folosit ca surse pentru documentare, mi-au fost puse la dispoziție de un consilier local (PSD), din perioada 2004 – 2008, nu de primarul Teodor Neamțu, suspectul de serviciu în viziunea „ghițuliană”.

## Presă sibiană continuă să manipuleze electoratul, intoxicându-l cu informații false

După ce, în data de 24 mai publicația, „Turnul Sfatului” îi anunța pe sibieni despre un așa-zis premiu pentru dezvoltare locală primit de Primăria Sibiu, datorită accesării de fonduri europene nerambursabile, iată că și ziarul german de limbă română, „Tribuna”, insistă cu aceeași plăsmuire, lansată în scopul de a înșela electoratul prin raportarea de „mărețe realizări”, în fond falsuri în toată regula! „Tribuna” a publicat așa-zisa premiere, din data de 23 mai, abia în 4 iunie, ca să fie cât mai aproape de data alegerilor, pentru a manipula cât mai „proaspăt” intenția de vot a sibienilor chiar înainte de alegeri. Este demn de menționat că această premiere teatrală a avut loc la cinci zile după publicarea articolului nostru intitulat „**Municipiul Sibiu codaș la accesare de fonduri structurale. Primarul Klaus Iohannis a preferat să ne facă datori la bănci!**”, apărut în „Justițiarul sibian” din data de 18 mai.

„Tribuna”, acest ziar jalnic, condus de familia Bițu, scris agramat și neprofesionist de către mercenari fără talent, fierbe la foc mocnit oala cu osanale pentru Iohannis de mai bine de un deceniu. Primarul a fost și probabil a rămas un partener de afaceri al patronului ziarului, Ilie Carabulea, care tocmai își petrece concediul la loc liniștit și în siguranță, după zăbrele. Nu ne bucurăm de condamnarea și întemnițarea acestuia și de aceea nici nu am comentat evenimentul. Noi ne-am luptat cu Carabulea și am făcut dezvăluiri despre ilegalitățile acestuia, în cârdășie cu primarul Klaus Iohannis, când conducătorul „imperului” Atlassib era un om puternic și nu îndrăzneam nimeni „să-i sufle în ciorbă”. Revista noastră, la fel ca în ringul de box, nu lovește oamenii căzuți la podea, așa cum fac mardeiașii de cartier. Este și aceasta o dovadă de caracter, de la care ar putea lua exemplu și restul presei sibiene.

Între cele două apariții ale materialelor laudative și mincinoase, din „Turnul Sfatului” și „Tribuna”, noi am publicat în revista noastră, din 29 mai, articolul „**Reacția tembelă a Primăriei Sibiu, în urma unui articol din Justițiarul sibian**”. În acel material de presă desființăm argumentat și cu lux de amănunte cacealmău „premierii” pentru „merite deosebite în dezvoltarea locală prin intermediul atragerii de fonduri structurale”, în fond un „premiu” oferit de o necunoscută agenție de PR (Public relations), care a organizat un târg într-un obscur hotel din București pentru a-și vinde produsul publicitar: „Cartea Primăriilor din România”. Iată ce spuneam atunci despre enorma sumă de 128 milioane de euro, fonduri nerambursabile accesate de Primăria Sibiu, cifră ireală avansată de propagandiștii lui Iohannis prin intermediul presei locale cu ocazia „premierii”: „*Suma de 128 milioane de euro (calculată de Primăria Sibiu) este departe de suma reală comunicată de*

**IPP de doar 3.605.041 euro, care clasează Sibiu în fruntea plutonului de codașe, după acesta urmând doar următoarele reședințe de județ: Satu Mare (cu doar 2.582.195 euro, fonduri structurale accesate), Slobozia (472.641 euro), Călărași (250.482 euro) și ultima: Giurgiu (0 euro). Suma fantastică avansată de „magnifica” Primărie Sibiu: 128.000.000 de euro depășește cu mult până și pe prima reședință de județ din clasament, Iași, care a accesat fonduri structural în valoare de „doar” 75.106.259 de euro!!! Bilanțul întocmit de IPP se află la această adresă de internet: <http://www.ipp.ro/pagini/capacitatea-351i-implicarea-administr.php>”**

Ca să nu mai existe dubii, ne-am permis să apelăm chiar la Institutul pentru Politici Publice (IPP), cei care întocmiseră studiul în care Primăria Sibiu apărea printre municipiile reședințe de județ codașe la accesarea de fonduri europene nerambursabile. Iată ce răspuns am primit:

- analiza IPP privește numai 5 programe operaționale (POSDRU, POR, PODCA, POSCCE, POS Mediu) și nu alte finanțări europene precum Phare, ISPA sau fondurile pentru agricultură

- la POS Mediu nu au fost luate în considerare proiectele operatorilor regionali pe apa, întrucât acestea acoperă un județ și nu doar municipiul Sibiu (aici SC Apa Canal SA are un proiect de 322.483.325 lei)

- pe tot parcursul analizei, se face referire strict la fondurile europene atrase printr-un proiect, și nu la valoarea totală a acestuia (care include și co-finanțarea de la bugetul de stat, de la bugetul local, cheltuielile neeligibile, etc.)

- informațiile privind proiectele contractate au fost furnizate de către Autoritățile de Management, conform cărora **municipiul Sibiu a accesat prin POS CCE – 1.373.624 lei (finanțare UE), POR – 13.383.486,76 lei (finanțare UE) și PODCA – 456.162 lei (finanțare UE). Total – 15.213.272,76 lei (3.605.041 euro)**

Sper ca informațiile furnizate sunt de natură să clarifice aspectele sesizate de dumneavoastră.

Cu respect,

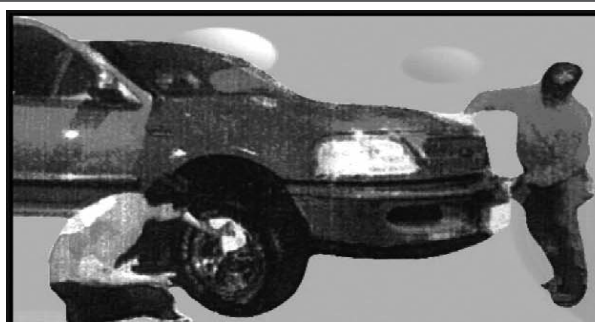
Elena Iorga  
Director de programe  
Institutul pentru Politici Publice

Nu mai este nimic de comentat, deoarece răspunsul primit constituie dovada că noi am avut dreptate și că sibienii sunt mințiți permanent de mass-media, la fel cum erau mințiți și pe vremea comuniștilor. Așa că, pervertiteile publicații și posturi de televiziune sau radio sibiene, obediente față de dictatorul local, pot să-și afișeze la sedii lozincă mobilizatoare, care-i definește: „Klaus Iohannis pentru noi este Ceaușescu doi!”

Doina DAMIAN

**Anexa 2: Clasamentul accesării de fonduri structurale la nivelul Primăriilor municipiilor reședință de județ la 31 decembrie 2011**

Primăria Municipiului	Valoarea totală a fondurilor UE accesate (lei)	Valoarea totală a fondurilor UE accesate (euro)
Iași	316.948.413	75.106.259
Oradea	307.798.506	72.938.035
Târgoviște	288.064.685	68.261.774
Craiova	254.404.651	60.285.462
Alba Iulia	245.621.364	58.204.115
Brăila	187.425.204	44.413.555
Cluj Napoca	170.613.101	40.429.645
Piatra Neamț	158.095.968	37.463.499
Drobeta		
Turnu Severin	157.936.434	37.425.695
Arad	145.914.540	34.576.905
Târgu Jiu	140.127.687	33.205.613
Târgu Mureș	139.750.205	33.116.162
Botoșani	132.567.124	31.414.010
Brașov	129.885.731	30.778.609
Galați	115.228.705	27.305.380
Bistrița	99.806.077	23.650.729
București	98.355.818	23.307.066
Suceava	98.353.477	23.306.511
Vaslui	84.017.814	19.909.435
Ploiești	80.032.488	18.965.045
Slatina	66.556.782	15.771.749
Deva	64.799.467	15.355.324
Focșani	62.326.669	14.769.353
Baia Mare	57.939.247	13.729.679
Miercurea Ciuc	56.099.891	13.293.813
Buzău	51.040.312	12.094.861
Tulcea	48.649.716	11.528.369
Zalău	40.609.400	9.623.081
Sfântu Gheorghe	39.277.747	9.307.523
Timișoara	37.088.813	8.788.818
Râmnicu Vâlcea	33.331.051	7.898.353
Pitești	30.217.322	7.160.503
Alexandria	29.358.913	6.957.088
Bacău	26.096.671	6.184.045
Constanța	19.374.708	4.591.163
Reșița	18.765.721	4.446.853
Sibiu	15.213.273	3.605.041
Satu Mare	10.896.861	2.582.195
Slobozia	1.994.547	472.641
Călărași	1.057.036	250.482
Giurgiu	0	0



**S.C. Vlad Prest S.R.L.**  
**Str. Paltinului**  
**Nr.36**

Nu credeți că poate fi și ieftin și de calitate?  
Vă așteptăm să vă convingeți!

**SPĂLĂTORIE AUTO**



# Cum s-au scurs banii comunei Gura Rîului pe țeava primarului Ioan Duțu

La al doilea mandat de primar, când se îngâna vara cu toamna anului 2008, Ioan Duțu s-a gândit să pună de o mică găinărie, probabil pentru a-și recupera banii cheltuiți în campania electorală din luna mai a aceluiași an, ba să mai iasă și ceva pe deasupra, că se anunțau vremuri de criză economică la nivel mondial. Tot gândindu-se și socotindu-se, că doar este profesor de matematică, de unde să ciupească ceva bani albi pentru zile negre, iată că i-a venit ideea salvatoare: ȚEAVA! Trebuia schimbat diametrul țevii, de la cel proiectat de 160mm, la 200mm, pentru conducta de apă care ducea la stația de tratare, pe un tronson de 3,3 km. Tipul țevii cu bucluc: țeavă din propilenă de înaltă densitate, rezistentă la o presiune de 8 bar. Așa că primarul le-a băgat sub soarele blând al începutului de septembrie, o așa-zisă situație informativă (beteșug rămas de pe vremea când Ioan Duțu semna note informative la Securitate) de unde rezultă că mărirea diametrului conductei principale, conform Dispoziției de șantier nr. 1/21.11.2007, costa nici mai mult, nici mai puțin decât fix 295.186,03 lei. Totul calculat până la ultima centimă, cu zecimale, așa cum îi stă bine unui adevărat profesor de matematică! Măi, să fie... Fix-fix, dar suma exagerat de mare pare adusă din pix, deci un fel de fix-pix! Așa că am pus și noi mâna pe un pix, unul obișnuit, deoarece nu am avut acces la pixul fermecat al domnului primar și am calculat. Ne-a luat ceva timp, deoarece a trebuit să ne amintim cât era TVA-ul în anul de grație

**US RÂNDĂCHESCU**  
rator Vanzări

S.A. Str. Duigherilor 26  
Sibiu, România  
t: (+40)-750-003113  
f: (+40)-742-353214  
e: (+40)-269-223.273, 231.429  
narius.smarandachescu@rompetrol.com  
iplast.ro



Țevi din polietilenă de înaltă densitate PE 80 APA  
ISO 4427; EN 12201

Diam ext. Dn [mm]	SDR 41 PN 3,2 bar		SDR 33 PN 4 bar		SDR 26 PN 5 bar		SDR 21 PN 6 bar		SDR 17 PN 8 bar		SDR 13,6 PN 10 bar		SDR 11 PN 12,5 bar		SDR 9 PN 16 bar		SDR 7,4 PN 20 bar	
	e <sub>n</sub> [mm]	EURO ml	e <sub>n</sub> [mm]	EURO ml	e <sub>n</sub> [mm]	EURO ml	e <sub>n</sub> [mm]	EURO ml	e <sub>n</sub> [mm]	EURO ml	e <sub>n</sub> [mm]	EURO ml	e <sub>n</sub> [mm]	EURO ml	e <sub>n</sub> [mm]	EURO ml	e <sub>n</sub> [mm]	EURO ml
20							2.0	0.29	2.0	0.29	2.0	0.29	2.0	0.29				
25							2.0	0.36	2.0	0.36	2.0	0.36	2.3	0.41				
32							2.0	0.46	2.0	0.46	2.4	0.55	3.0	0.67				
40					2.0	0.60	2.0	0.60	2.4	0.70	3.0	0.86	3.7	1.03	4.5	1.22	5.5	1.46
50					2.0	0.74	2.4	0.89	3.0	1.08	3.7	1.32	4.6	1.61	5.6	1.90	6.9	2.26
63			2.0	0.96	2.5	1.18	3.0	1.39	3.8	1.73	4.7	2.11	5.8	2.54	7.1	3.05	8.6	3.55
75			2.3	1.32	2.9	1.61	3.6	1.99	4.5	2.45	5.6	2.98	6.8	3.55	8.4	4.27	10.3	5.09
90	2.2	1.54	2.8	1.90	3.5	2.35	4.3	2.86	5.4	3.53	6.7	4.27	8.2	5.14	10.1	6.17	12.3	7.27
110	2.7	2.26	3.4	2.81	4.2	3.46	5.3	4.27	6.6	5.23	8.1	6.34	10.0	7.63	12.3	9.17	15.1	10.90
125	3.1	2.95	3.9	3.65	4.8	4.44	6.0	5.47	7.4	6.67	9.2	8.16	11.4	9.89	14.0	11.86	17.1	14.02
140	3.5	3.72	4.3	4.51	5.4	5.62	6.7	6.86	8.3	8.38	10.3	10.22	12.7	12.31	15.7	14.83	19.2	17.62
160	4.0	4.80	4.9	5.86	6.2	7.34	7.7	8.98	9.5	10.94	11.8	13.34	14.6	16.18	17.9	19.32	21.9	22.94
180	4.4	5.98	5.5	7.39	6.9	9.14	8.6	11.30	10.7	13.85	13.3	16.94	16.4	20.45	20.1	24.46	24.6	28.99
200	4.9	7.34	6.2	9.26	7.7	11.35	9.6	13.99	11.9	17.09	14.7	20.76	18.2	25.20	22.4	30.24	27.4	35.86
225	5.5	9.31	6.9	11.54	8.6	14.26	10.8	17.69	13.4	21.67	16.6	26.38	20.5	31.92	25.2	38.28	30.8	45.34
250	6.2	11.66	7.7	14.30	9.6	17.69	11.9	21.65	14.8	26.54	18.4	32.50	22.7	39.24	27.9	47.04	34.2	55.97
280	6.9	14.71	8.6	18.22	10.7	22.44	13.4	27.79	16.6	33.91	20.6	41.35	25.4	49.97	31.3	60.00	38.3	71.18
315	7.7	18.48	9.7	23.09	12.1	28.58	15.0	34.90	18.7	42.94	23.2	52.42	28.6	63.24	35.2	75.91	43.1	90.10
355	8.7	23.52	10.9	29.18	13.6	36.10	16.9	44.30	21.1	54.65	26.1	66.46	32.2	80.28	39.7	96.41	48.5	114.24
400	9.8	29.78	12.3	37.18	15.3	45.79	19.1	56.52	23.7	69.05	29.4	84.24	36.3	101.90	44.7	122.26	54.7	145.06
450	11.0	37.56	13.8	46.78	17.2	57.89	21.5	71.45	26.7	87.46	33.1	106.73	40.9	129.00	50.3	154.82	61.5	183.50
500	12.3	46.78	15.3	57.72	19.1	71.40	23.9	88.10	29.7	108.05	36.8	131.64	45.4	159.22	55.8	190.75		
560	13.7	58.22	17.2	72.62	21.4	89.47	26.7	110.28	33.2	135.38	41.2	165.19	50.8	199.42				
630	15.4	73.66	19.3	91.61	24.1	113.38	30.0	139.30	37.4	171.46	46.3	208.78	57.2	252.70				

țuri fabuloase, pe vremea când era director general la Căile Ferate, de parcă banalele piese metalice ar fi fost confecționate din aur. Ne-am interesat, la SC „Palplast” S.A. din Sibiu, ca să vedem care este diferența de

metri de țeavă, firma „Palplast” era dispusă să acorde o reducere de 30%. **Între prețul stabilit de primarul Ioan Duțu de 351.271,37 de lei și cel real de 71.932,5, calculat de noi, este o diferență de 279.338,87 lei!** Deci matematicianul-primar a umflat prețul de aproape cinci ori față de valoare sa reală!!! Diferența dintre prețul fictiv stabilit de Duțu și cel real calculat este de aproape 3 miliarde de lei vechi, cam 62.000 de euro. Da, atâția bani trebuie justificați de primarul comunei Gura Rîului în fața celor care l-au investit cu încrederea lor două mandate consecutive. Comparativ, pentru ca cititorii să realizeze și mai bine valoarea „tunului” tras de primar în bugetul primăriei, o casă în stare bună, cu grădină și așezată într-o zonă pitorească la Gura Rîului nu se ridică la această sumă.

Primarul Ioan Duțu a dat dovadă că îl doare fix în țeavă de banii comunității și atunci când a decis să dea aproape un miliard de lei vechi pe camere de supraveghere. Cu 90.000 de lei (RON) a achiziționat 8 camere video de la SC DHC System SRL, cu sediul în Sibiu, str. Mihail Kogălniceanu, nr. 43. Firma furnizoare de echipament pentru supraveghere video aparține fiului fostului fruntaș pedelist, ajuns acum „fundaș” la liberali, ex-senatorul Nicolae Neagu. De fapt la liberali a dezertat și Ioan Duțu, urmând același traseu politic cu Neagu, de la PD-L la PNL, așa că nu este exclus ca migrarea politică să se fi realizat chiar la îndemnul fostului senator sibian. Camerele video sunt de calitate îndoieală și nu-și justifică purcoiul de bani cu care au fost achiziționate. Inutilitatea lor a fost dovedită în urma vandalizării unui panou din centrul comunei pe timp de noapte. Imaginile înregistrate de sistemul de supraveghere fiind de proastă calitate, făptașii nu au putut fi identificați. În schimb, domnul primar, care a montat sistemul de monitorizare în propriul birou, se holbează

toată ziua în ecran, spionând în stânga și în dreapta. Nu ai ce să-i faci, omul a rămas cu vechile lui metehne de turnător la Securitate! Oricum, cu banii aruncați pe jafurile acelea de camere, supraestimate ca preț, se puteau pietruir toate drumurile de hotar. Că tot am vorbit de drumuri, după modelul altor primari mai mari, Duțu

s-a apucat, ca un „apucat”, să decoperteze străzile cu o lună înainte de alegeri, ca să vadă alegătorii cât este el de vrednic. Rezultatul? La Gura Rîului oamenii se luptă cu noroaiele, mai ceva ca locuitorii din Alaska primăvara, după dezgheț.

Dan FLORESCU



Primarul Ioan Duțu, Mont Blanc pentru Securitatea comunistă.

2008 și să calculăm cu 19%, că atât era pe vremea aceea cu Moliceanu sau Tăriceanu, cum îl chema pe premierul acela motociclist, că am uitat. Bine că ne-am adus aminte cât era TVA-ul! Deci, la suma de 295.186,03 lei, din nota - pardon! - situația informativă a primarului (facsimil 1), cât costa mărirea diametrului conductei de apă, am calculat TVA (19%), rezultând suma de 56.085,345 lei, iar lucrearea, adunând cele două sume, ajungea la 351.271,37 lei. Bine, măi frate, cum naiba să coste o diferență de doar 40mm, la diametrul unei țevi, 3 miliarde și jumătate de lei, în bani vechi?! Cu ocazia aceasta ne-am amintit de Mihai Necolaiciuc, escrocul acela adus din Statele Unite, care achiziționa șuruburi și piulițe la pre-

țet între țevile cu diametrul de 160mm și cel de 200mm. Astfel, la diametrul de 160mm prețul este de 10,94 euro pe metru liniar, iar 200mm costă 17,09 euro pe metru liniar (facsimil 2). **Diferența de preț este de 6,15 euro/metru liniar.** Am înmulțit suma aceasta cu cei 3.300 de metri, cât era lungimea conductei de apă și a rezultat suma de 20.295 euro. Am înmulțit cu 3,5 lei, cât era cursul euro în anul 2008, iar rezultatul este 71.032,5 lei. **Atâta costă diferența de diametru de la 160mm, la 200mm, pentru o lungime de 3.300 de metri: 71.032,5 lei.** Trebuie menționat că firmele care produc sau comercializează țevi din propilenă acordă reduceri pentru cantități mai mari. În cazul de față, pentru 3.300 de



România

ROMÂNIA  
JUDEȚUL SIBIU  
CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI GURA RÎULUI, JUD. SIBIU  
Primăria comunei Gura Rîului, str. Principală nr.566  
Tel 0269572001, Fax 0269572101



Uniunea Europeană

Situația cofinanțării Consiliului Local Gura Rîului la investiția Apă potabilă și stație de tratare a apei potabile realizată prin OG7/2006

Facsimil 1

Fonduri guvernamentale

Buget local

Deviz inițial SF	4.000.000	400.000
După procedura de licitație	4.000.000	900.000
Act adițional nr. 1 (brnșamente)		496.797
Dispoziție șantier nr.1/21.11.2007 Mărirea diametrului conductei principale		295.186,03
Total fără TVA	4.000.000	1.691.983,03
TVA		321.476,77
Total cofinanțare		2.013.459,80

Situație informativă realizată de primar Duțu Ioan pt. Ședința CL din 05.09.2008



# Verde în față despre deputatul Gheorghe Roman

Din momentul în care - în Duminica Floriilor - deputatul (pe atunci încă portocaliu!) Gheorghe Roman își anunța candidatura ca (pseudo)independent la funcția de primar al Mediașului, am ținut enorm să aflăm cât mai multe despre cel care visa să conducă, în următorii patru ani, destinele municipiului de pe Târnava Mare. Așa s-a născut serialul de 40 de episoade „difuzat” de blogul „**Adevărul verde în față**”, conținând informații pertinente obținute prin intermediul sau cu sprijinul nemijlocit și dezinteresat al unor persoane din anturajul deputatului. Cea mai impresionantă și totodată dureroasă poveste a fost cea relatată chiar de victima parlamentului sibian, Alina Cristea, o medieșeană în vârstă de 37 de ani, mamă a patru copii, deși a născut doar o singură dată. De fapt, pe ceilalți trei copii i-a înfiat, după ce aceștia au trecut printr-o dramă familială care cu siguranță că i-a marcat pentru tot restul vieții. Tocmai pe respectiva persoană pusese ochii deputatul Gheorghe Roman. Pentru el chiar nu contează că este căsătorit cu o femeie frumoasă, inspector în cadrul primăriei Mediaș. Se pare că, pur și simplu el are nevoie de continuitate în...diversitate sexuală! În schimbul unor favori intime, deputatul i-a promis Alinei mai întâi o microcentrală, iar mai apoi că va avea întotdeauna „grijă” de ea. „În 9 martie 2010 am aflat, peste noapte, că voi deveni mamă a trei copii. Evident, urma să fiu doar o mamă adoptivă pentru cei trei minori a căror mamă biologică decedase, cu o zi înainte, din cauza unor afecțiuni pulmonare. Fiica mea Ioana, era prietenă și colegă de clasă cu Beatrice, fiica defunctei. Până atunci locuiam doar noi două, într-un apartament închiriat, cu 4 camere, eu divorțând de soțul meu care între timp s-a stabilit în Belgia. Având așadar spațiu suficient am fost de acord ca aceștia să locuiască o vreme alături de noi, până la o rezolvare favorabilă a situației lor. După un timp însă, m-am atașat foarte mult de ei, iar la insistențele lor de a-i înfia, pentru a nu ajunge să fie despărțiți și trimiși la orfelinat, am acceptat. Am găsit înțelegere la primărie, de unde mi s-a repartizat o casă situată în strada Nicolae Iorga. Atâta doar că imobilul era în paragină și aproape de nelocuit. În trei luni am reușit, efectiv, să-l pun la punct cu sprijinul primarului și a încă doi oameni de afaceri din Mediaș, între care cel mai mult m-a ajutat Florin Stancu, patronul de la Konsta-Splendid. Evident că pentru asta am făcut o serie de demersuri la biserică, oameni de afaceri, persoane publice. La început m-a ajutat foarte mult preotul-paroh de la biserică din cartierul Vitrometan, Cornel Pițigoi. De altfel, acesta m-a și îndrumat către deputatul Gheorghe Roman care mi-a promis că-mi va asigura o microcentrală cu condiția de a-l satisface uneori, atât pe el cât și pe un alt coleg parlamentar cu care acesta petrecea, în mod regulat la Irish-Pub. I-am replicat că se înșală amarnic dacă are impresia că-mi rezolv astfel problemele. M-am simțit jignită, ofensată, mai ales că propunerea acestuia venea într-un moment în care sufeream foarte mult, după ce mi se depistase un cancer de col uterin, pentru care de altfel am și fost operată mai târziu. Ulterior am încercat să apelez din nou la bunăvoința publică, prin intermediul aceluiași preot Pițigoi, însă acesta a mărturisit că nu mai e dispus să mă



Alina Cristea

sprijine pentru că nu am ales barca potrivită. Sensul respectivelor cuvinte l-am înțeles câteva zile mai târziu când m-am reîntâlnit cu deputatul, la Big Pizza. Eu mă aflam la o masă cu câțiva prieteni, iar acesta a insistat să povestim împreună într-un separeu, la un pahar cu vin. Mi-a spus că, deși i-am refuzat avansurile m-ar putea ajuta pentru locuința renovată, cu câteva sobe convector. Între timp a scos un teanc de bani și a început să se laude prietenilor săi că ar putea schimba lumea dacă ar dori. «Dar ambiția mea e să-l dau jos pe schiop nu să fac ceva pentru Mediaș», a fost ultima frază pe care am recepționat-o, în timp ce mă retrăgeam, declinand și noua sa ofertă. Abia atunci am înțeles pe deplin tâlcul vorbelor preotului Pițigoi și am decis să vâslesc doar în barca mea și cu sprijinul unor oameni dispuși să mă ajute în mod dezinteresat, așa cum e cazul lui Florin Stancu. Acesta îmi sponsorizează familia, în fiecare lună cu alimente în valoare de 1.000 lei și nu o dată mi-a plătit chiar și facturile restante la utilități. E foarte greu să mă descurc cu cei 2.000 de lei care îmi intră lunar în casă. Mai ales că am visuri mari cu copiii mei. Pe cele două fete doresc să le trimit să studieze în Belgia, unde ar urma să fie supravegheate de fostul meu soț, cu care am rămas în relații foarte bune”, ne-a declarat în exclusivitate Alina. La numai câteva zile distanță de la publicarea respectivului episod, Alina Cristea ne-a mărturisit că deputatul a amenințat-o că o va acționa în instanță. În plus a sunat la șeful acesteia cu tot felul de motive pentru a i se desface contractul de muncă. Într-un final le-a contactat și pe fetele de la Irish-Pub de la care a sperat să obțină mărturie cum că Alina Cristea ar fi o femeie de moravuri ușoare care obișnuiește să-și abandoneze copiii, pentru a petrece în cluburi. Destăinuirea medieșenei nu făcea altceva decât să confirme faptul că deputatul e mare „crai”, iar faptul că în ședințele din plen agăța minore pe internet prin intermediul site-ului de matrimoniale Neogen, unde își crease un cont, nu reprezenta nicidecum un „accident”. Între timp, informațiile despre „Micul samurai” continuau să sosească cu nemiluita. Unele erau simple zvonuri, bârfe, răutăți, altele erau însă certitudini, pe care Gheorghe Roman nu avea să le dezmințе niciodată. Așa am aflat că de fapt deputatul nu este get-beget medieșean așa cum susține acesta, ci este născut în comuna mureșeană Band, localitatea de origine a cantautorului Mircea Rusu, cel care a compus imnul PD-L și care, ajuns primar în comuna natală, avea să fie condamnat definitiv pentru abuz în serviciu în formă continuată. Iată ce spunea un fost consătean de-al lui Gheorghe Roman: „Omul ăsta e născut în satul Oroiu, comuna Band, ju-

dețul Mureș. Tata era tractorist iar mama casnică. Iar violența fizică atribuită lui Roman în mai multe împrejurări este o moștenire genetică. Tatăl acestuia, când mai trăgea câte un sprîț (și o făcea non-stop), proceda la fel, avea același comportament în familie. Dacă Roman se scaldă în bani (având în vedere sumele uriașe din campaniile electorale), de ce nu merge și până în satul vecin, Petea, să își ajute verișoara de gradul I, care s-a născut cu un grad mare de handicap și e vai de ea. Locuiește doar cu mama ei, bătrână și neputincioasă, într-o casă dărăpănată”. Iar un altul completa: „Pe această bătrână din Petea o cheamă Cheța, iar femeia născută cu un grad înalt de handicap este verișoară de gradul I a lui Ghiță Roman, mama ei fiind sora tatălui său. Toate acestea sunt adevărate, se pot verifica oricând, după cum se poate verifica și faptul că independentul care se vrea primar la Mediaș a rămas repetent în facultate. Dar poate că așa e trendul azi ca primarii musai să fii fost repetenți”. Câteva zile mai târziu altcineva completa acei ani care lipsesc din CV-ul lui Gheorghe Roman depus la Camera Deputaților. „El a fost student la Cluj-Napoca, la fa-



Alina Cristea și copiii.

cultatea de mecanică, dar a rămas repetent în primul an și a fost exmatriculat. Nu se ocupa deloc de studii, făcea pe omul de ordine la Caritas. În anul următor s-a înscris în Pitești, la o altă facultate. De ce nu recunoaște că asta e motivul pentru care lipsesc din biografia lui anii 18-22 din viață?”. Gheorghe Roman a trecut însă nepăsător peste toate „petele negre” din existența sa, văzându-și mai departe de campania electorală. Una extrem de agresivă cu prisme, bannere, afișe și postere puse pe toate gardurile dar și cu destule ilegalități - tolerate de contracandidați - cum ar fi stimulentele electorale (bani, mici, bere, sucuri, încălțăminte, cosmetice, vitamine și excursii) acordate cu nemiluita medieșenilor pentru a-i convinge să-i acorde votul. Grandomania și cinismul „piticului” au mers până într-acolo încât după un concert pe stadion (unde i-au cântat...în strună și PD-L-iști, precum Dinu Iancu Sălăjanu, candidat la

președinția Consiliului Județean Sălaj) a „convocat” copiii în 3 iunie, în Parcul Greweln de Ziua Internațională a Copilului (dacă vrea mușchii deputatului, ea poate fi „comutată” în orice zi din luna iunie, nu?!). Să se distreze pe banii lor. Trenulețul, toboganul gonflabil și baloanele umplute cu (trans)gaz întruchipând personaje din desenele animate i-au costat pe părinții micuților între 5 și 15 lei. Iar asta în condițiile în care „Micul samurai” criticase, programele oferite de 1 iunie de municipalitate, pe de o parte și USL pe de altă parte, dar care fuseseră în totalitate gratuite! Totul avea să culmineze cu infiltrarea de către deputat a așa-zişilor voluntari care îi agasează și în aceste zile pe călători, convingându-i să-l voteze pe pseudo-independent, pentru că are „în spate” 15 sponsori. Păi, tocmai aici este marea problemă. Că toți acei sponsori care au investit până acum în „Micul samurai”, în exclusivitate oameni de afaceri, vor avea pretenția să-și scoată măcar un leu în plus față de suma investită. Iar acest lucru nu se va putea face decât legal (prin majorări de taxe impozite, ori instituirea de noi dări) sau ilegal (prin comisioane sau atri-

ce a auzit asta, tata a spus că nici nu mai merge la vot, iar mama nici atât pentru că e plecată la muncă în Germania. Oricum, mai mulți prieteni din cartier mi-au spus după aceea că și ei au primit sume de bani de la Roman, unii chiar și câte o sută de lei”. Un alt medieșean din satul aparținător Ighişu Nou, care tocmai a împlinit 18 ani a declarat în timp ce era filmat că „în mod cert îl voi vota pe Roman la alegeri, pentru că a venit în sat și a făcut chiar în curtea mea, pe strada Valea Lacului nr. 122, o mare paranghelie cu mici bere și suc. Toți ai casei am primit bani și promisiunea că dacă va ieși primar se va implica personal în reconstrucția casei noastre”. Legat de adunările publice de „adeziune și simpatie”, tot timpul Roman anunța autoritățile doar de pe o zi pe alta și nu cu trei zile înainte așa cum prevede legea. Din acest motiv, comisarul-șef Ion Cimpoeu (adjunctul Poliției Municipale Mediaș și membru în cadrul comisiei de avizare a unor astfel de adunări) a anunțat că i-a aplicat deputatului mai multe amenzi pentru încălcarea respectivei legislații. Pur și simplu nu e vorba de cuantumul amenzilor, ci efectiv de principii și norme care ar trebui respectate cu sfîrșenie, mai ales când te numești și parlamentar. O altă anomalie rezidă în faptul că deputatul declară mereu public (inclusiv în toate înscrisurile) că locuiește în strada Govora, cu toate că, de ani buni, apartamentul cu pricina este închiriat. Fizic, domnia-sa locuiește împreună cu soția în strada Turda! Care să fie oare explicația pentru această mică „inadvertență”? Nu are deputatul atâtea bani încât să-și facă mutația la actuala adresă, ascunde faptul că obține anual o sumă frumușică de bani din închirierea apartamentului din strada Govora, sau pur și simplu se teme să nu-l caute și să-l „calce” creditorii privați de la care se spune că a împrumutat sume mari de bani? Altfel, zile în șir le-a promis medieșenilor că le va prezenta un program electoral infailibil, însă cu toate opintelile sale nu a ieșit decât unul științifico-fantastic. Așa că mi-am permis să îl ajut cu câteva propuneri: 1. Organizarea lunară a concursului „Mamma Mia ce primar!”, cu întrebări și răspunsuri din CV-ul actualului deputat, câștigătorii urmând să fie recompensați (precum asistentele care l-au ajutat în campania sanitaro-religioasă din luna aprilie) cu câte o pizza mare, la localul omonim. 2. Festivalul internațional de spart semințe ce s-ar putea desfășura la „Coliba Joi”, cu participarea celor mai mari consumatori de semințe de floarea-soarelui și dovleac, la care să se adauge o secțiune rezervată cultivatorilor de semințe de cânepă (de preferință indiană!). 3. Cupa „Bucuria mișcării” care-i va avea drept participanți pe medieșenii veniți în audiență la acesta și cărora le va fi „servit” dictonul: „Mișcare, mișcare, faceți pași, că altfel chem poliția locală”. 4. Competiția de șah intitulată „Mat cu toți care nu m-ați votat”, în care zilnic, câte o damă și un „nebun” care, la alegerile locale, au avut o altă opțiune electorală să fie deportați... în Congo! Evident că după atâtea voce bună de care vor avea parte medieșenii cu noul primar, nu mai sunt necesare niciun fel de alte investiții. Și în final o ultimă întrebare: sam - samurai, câți bani ai dat ca să ne ai?!

**Ion GÎRNOD**



## Pentru Nicolae Avram, primarul din Șura Mare, doar interesul personal este „mare” (II)

O primă reacție, după episodul din numărul trecut al acestui articol, a fost un telefon primit la redacție de la un cetățean revoltat. Omul era indignat nu pentru că s-a scris despre comuna în care locuiește, ci că cineva a îndrăznit să scrie chiar despre el, cel care prin simpla prezență în Consiliul Local dă un aer de noblete întregii localități, el fiind Popa Samoilă Magnificul. Nu știm, zău, ce se întâmplă cu comuna aceasta, așezată într-un loc parcă binecuvântat de Dumnezeu, dacă nu se oploșea și Popa Samoilă pe aici, ca să mai ciupească și el niscai terenuri pentru crescut animale sau oareșce locuri de case pentru neamuri. Omul era revoltat fiindcă noi scrisesem că a primit în chirie teren pentru pășunatul animalelor pe care, chipurile, le crește, beneficiind în felul acesta de subvenții primite de la stat

de ce ai schimbat „macazul” și ai devenit, dintr-un constant critic al primarului, un prieten al acestuia, după ce ai fost ales consilier local... Nu cumva tocmai pentru favorurile pe care ți le-a făcut?

Probabil că de aceea este așa sigur primarul încă în funcție, de 16 ani!, că tot el va câștiga alegerile și chiar dacă va pierde majoritatea avută până acum în Consiliul Local, știe cum să-i cumpere pe cei care vor face ciocul mare, că așa le-a închis pliscul și altora, nu doar „indignatului” Popa Samoilă! Primarul Nicolae Avram aplică cu indivizii, față de care interesul, legea lui Ohm: „ești om cu mine, sunt om cu tine”. Acest principiu l-a apropiat și de primarul altei comune din zonă, nu doar sesizările penale împotriva amândouă pentru infracțiuni similare sau livezile lor de pomi fructiferi.

cedat o parte din terenurile „moștenite” ilegal de la mai mulți sași - că doar și el este sas, se vede clar, după nume, că-i neamț autentic! - pentru construirea unei mănăstiri. De fapt dorea ca aceasta să devină un punct de atracție pentru turiști și implicat un punct de desfacere a produselor din livada sa, făcând, în acest sens, propagandă ca fiind un mare credincios, cu toate că faptele nu îl recomandă că ar avea vreun Dumnezeu, altul decât zeul banului. Dacă Nicolae Avram era un bun credincios, poate se ocupa cu cedarea unei suprafețe de teren, din cele multe „moștenite” de la sași pe care nici măcar nu i-a cunoscut vreodată, pentru construirea unei biserici noi. Mai ales că populația a crescut, conform propriilor declarații, dar contrar evoluției natalității. Uite, altul care se crede un primar prea mare pentru o localitate atât de mică!

Despre terenul bisericii ortodoxe, al cărei pământ a fost vândut, la propriu, cu basculanta, după modelul celui alt primar prieten cu el, pentru lucrările de construcție la centura Sibiului, noi am mai scris cu patru ani în urmă. Din acel teren doar o mica suprafață a fost retrocedată bisericii ortodoxe. O altă suprafață învecinată, de cca. 10 ha, și-a păstrat-o și obține din nou venituri, exploatând acest teren prin astuparea lui, la loc, de data aceasta cu pământul provenit din excavările pentru lărgirea șoselei Sibiu - Mediaș, obținând astfel din nou venituri din afaceri cu țărână. Probabil că primarul Avram se va sătura de pământ, doar atunci când îl va avea pe piept!

În majoritatea abuzurilor pe care le-a făcut, uzând de funcția sa, primarul a fost sprijinit de consilierii locali, dintre care unii sunt de 16 ani de neclintit, alături de primar! Acești „votaci” de profesie, veșnic cu mâna pe sus pentru aprobat proiectele primarului, au beneficiat de diferite avantaje. Tot la capitolul abuzuri, putem bifa și folosirea oamenilor, care depun muncă în folosul comunității, la muncile din livada sa, deși aceștia trebuie să depună acele ore de muncă lunare în schimbul ajutoarelor sociale primite de la statul român, că doar nu le dă



Foto 1

Avram din economiile sale personale.

Afirmațiile că va construi o grădiniță cu program prelungit, fără a preciza însă sursa de finanțare, deși comunitatea are de plătit credite substanțiale, sunt hazardate. Într-un fel, primarul ar fi avantajat de începerea unei noi investiții, deoarece s-ar deschide din nou robinetul la comisioane de la executanții lucrărilor, aceiași abonați la lucrări pe bani publici, despre care a scris o colegă de redacție în episodul trecut. Eu vă dau, în plus, numele unei astfel de societăți comerciale, „abonată” la lucrările pe bani publici din Șura Mare: „AUTO SCHIEB” SRL din comuna Slimnic. Aceasta a efectuat lucrări și în livada primarului, inclusiv cu piatra concașată, adusă oficial pentru terasamentul străzilor laterale din comună, dar care a servit doar pentru amenajarea aleilor de acces din livada lui Avram.

Nu doar primarul din Șura Mare se folosește în mod gratuit de materiale pentru construcții, achiziționate din bani pulici, ci și cei care-l susțin. Astfel Ilie Opreș, consilier - votac și candidat

figurant la funcția de primar, din partea PDL (traseist politic venit din PNL), a primit gratis din pavelele cu care se pavează trotuarele (foto 1).

Cât despre grădinița cu care-și aburește Nicolae Avram consătenii... Apropo, oare știu oamenii din Șura Mare că doar demolarea grădiniței vechi a costat 30.000 de euro? O grămadă de bani, cu care se putea construi o nouă clădire, dați pentru o demolare!!! Probabil că la demolare va ajunge și noua clădire a școlii (foto 2), care se ruinează vizibil, deși este o clădire construită recent. Normal era să termine mai întâi această clădire a școlii și doar după aceea să se apuce de grădiniță, deși primarul este obișnuit să abordeze profesiile și studiile în ordine inversă... Mai întâi a devenit primar și doar după aceea a învățat să scrie! Poate își amintește cu nostalgie cum stătea nopțile cu nevastă-sa, în primul mandat de primar și buchiseau amândoi literele alfabetului. Clădirea școlii este într-o degradare continuă, deoarece pe primar nu-l mai interesează finalizarea lucrării, în schimb vrea să construiască grădinița! De ce nu și aeroport sau metrou?

Garanțiile care au fost depuse la bănci, pentru accesarea creditelor nu sunt pomenite în întâlnirile neautorizate pe care le susține primarul cu electoratul din Șura Mare și Hamba. De unde să știe oamenii că există „șanse” ca pădurile comunității, pe care nu a reușit primarul să le vândă, să fie scoase la mezat de băncile creditoare. Dacă în alegerile de acum 16 ani, Nicolae Avram, brutar fiind la vremea aceea, a oferit alegătorilor o pâine înainte de alegeri și le-a mai promis una după, în cazul în care o să câștige, iată că acum doar el mănâncă o pâine albă, din care mai aruncă, din când în când, câte un colțuc domnilor consilieri, în rest, pentru săteni rămân doar firimiturile. Este drept, din patru în patru ani, primarul pe viață le vinde gogoși electorale ieftine!



Nicolae Avram, „cimentat” pe scaunul de primar.

pentru această activitate, deși el nu are animale. Domnul Popa ne-a cerat la telefon că am scris bazaconii, fiindcă el are animale la... Poiana Sibiului. Bine că nu în Costa Rica sau în Madagascar, deoarece era mai greu pentru bietele animale să facă naveta până la locul de păscut! Dar așa ne-am liniștit, Poiana Sibiului este mai aproape și de când cu șoseaua „Transalpină” a crescut și circulația rutieră în zonă, așa că vacuțele și oițele ies cu noaptea în cap la autostop, prind o ocazie până la Sibiu și de aici au timp să vină lejer pe jos, numai bine să prindă masa de prânz pe întinsele tarlale din Șura Mare ale lui Popa Samoilă. Măi, nea Popa, lasă bre aburelele cu vaci teleportate și oi capatulate de la Poiana Sibiului la Șura Mare și spune-ne, mai bine, cum este cu locurile de casă pentru nepoții lui matală? Păi de ce nepoții dumitale au primit loturile de teren unul lângă altul, ca și nepoții primarului, în timp ce amărăștenii, care vă tot votează cu consecvență, primesc terenurile prin tragere la sorți, chiar dacă sunt frați și le-ar prinde bine să fie vecini? Despre consecvență, Iuliu Maniu spunea că „în politică, doar boul este consecvent”... Asta așa, ca fapt divers, că tot ne-a obligat domnul consilier local Popa să scriem despre animale alea invizibile ale sale. Păi, de ce unii să beneficieze de favoruri de la primarul Nicolae Avram și să trăiască ca în sânul lui Avraam, cel din Biblie și alții nu? Sau, nea Popa, spune oamenilor

Intenția lui Nicolae Avram, dacă iese din nou primar, este de a cesiona o parte din pădure acestui primar prieten, pentru a realiza un fond de vânătoare privat, unde sa aibă amândoi contacte cu diferite personalități pasionate de acest sport. Se știe că foarte mulți procurori și polițiști sunt pasionați de vânătoare, iar aceștia ar putea face hatăruri prin dosarele penale ale celor doi primari prieteni.

Același primar din Șura Mare a



Foto 2

Dan FLORESCU



# DIN CICLUL ELECTORAL

## POLITICILE CULTURALE ALE PRIMĂRIEI SIBIULUI ÎN DOMENIUL PATRIMONIULUI CULTURAL

### 1. SECTORUL MONUMENTELOR ISTORICE

Când vorbești (sau scrii) despre patrimoniul cultural (sintagmă universală tradusă prin „moștenirea culturală transmisă de părinți”), ai sentimentul că asumi, în modul cel mai responsabil și totodată, realizezi un recurs la obârșiile cultural-istorice ale neamului din care faci parte și care îți conferă o identitate etno-culturală inconfundabilă, ție și națiunii tale, că participi, printr-un aport personal – fie de creație, fie de evaluare, fie de administrare a acestuia, adăugând un „cuvânt” sau măcar „o literă” la testamentul cultural primit de la înaintași și transmis urmașilor, sau că relansezi și cultivi, în mod original, un dialog cu „ceilalți” despre identitate și alteritate culturală, adică despre locul tău în lume, alături de sau printre celelalte popoare sau comunități, în contextul mereu schimbat al eforturilor comune pentru o integrare armonioasă, europeană sau universală, printr-o mai bună cunoaștere și apreciere reciprocă. Fără a renunța, nici un moment, la scopul principal al promovării valorilor culturale proprii. Mai mult decât în cazul abordării oricărui alt domeniu de activitate, când analizezi valorile circumscrise patrimoniului cultural, încerci un dublu sentiment, pe de o parte, de responsabilitate exigentă, întemeiată pe și constrânsă de legislația națională și de convențiile, normele și cutumele universale, în a trata problemele la cel mai înalt nivel de profesionalism și moralitate (etică), pe de altă parte, de a te implica total (spiritual și sufletește, cu mintea și cu inima) în păstrarea, restaurarea, cunoașterea și promovarea valorilor culturale (a „faptelor de civilizație”), care constituie cel mai important, valoros și durabil tezaur de bunuri materiale și spirituale ce, prin perenitatea lor istorică, mărturisesc despre esența trecerii noastre prin istorie.

Cu aceste raționamente și sentimente am recepționat, cu un real interes, dublul mesaj transmis de posterele electorale (cam „redundante” prin abundența – a se citi maxima frecvență – lor) ale actualului primar al Sibiului (care, prin cea de a patra candidatură „amenință” să se „eternizeze” în această funcție), deopotrivă prin text (acesta sugerând înfăptuiri meritorii, incontestabile, căci „Faptele vorbesc!”), cât și prin sigla electorală a formațiunii /partidului (pe care nu doar că le reprezintă, dar le și conduce) : inima de culoare roșie, acela de iubire sau cel puțin de tandrețe pentru electoratul chemat să-l re-re-re-revotozeze! (sper să nu fi greșit la numărătoare!)

Acceptând invitația publică, atât de asiduă, de a rememora și evalua mulțimea, importanța, valoarea și semnificația - nu doar numai locală, ci și națională sau poate chiar europeană - a înfăptuirilor sale magistrale (alegând pentru acest episod doar pe cele circumscrise domeniului elevat al culturii și patrimoniului cultural sibian) și având, totodată, în cazul excepțional al domniei sale, șansa de a proiecta fascicolul de lumină al analizei noastre pe o perioadă de 12 ani

împliniți în funcția de edil șef al Sibiului (oraș devenit celebru în toată lumea datorită funcției îndeplinite, în anul 2007, aceea de „Capitală culturală a Europei”, în tandem cu Marea Regiune Luxemburg), nu ne rămâne decât să recurgem - cu toată onestitatea, cu tot respectul datorat longevității noastre primar, dar și cu tot profesionalismul și exigența (așa cum ne îndeamnă un senior al literaturii clasice române, Calistrat Hogaș : „Fă-le dovada prețuirii tale prin manifestarea maximei intransigențe!”) - la analiza „faptelor”, care sunt, așa cum

sau **reconstrucția** acestora, nu s-a întreprins, până în prezent, nici în epoca comunistă și nici după abolirea comunismului, de 22 ani sau măcar în ultimii 12 ani, de când la conducerea cetății lui Hermann a fost ales unul dintre cei mai devotați slujitori ai cauzei etnice a sașilor sibieni, însuși președintele pe țară al F.D.G.R., dl. profesor Klaus Iohannis. (Ceea ce nu înseamnă că unii specialiști în domeniu, cum ar fi arhitecții Fabini, Niedermayer, Bucur I., Gligor și alții, nu ar avea evidențe parțiale, incomplete, în arhiva lor personală sau instituțională!).

**urbei noastre din partea Primăriei și primarului** - cu atitudinea responsabilă și exemplară a consilierilor și primarilor sași, aflați în fruntea orașului, în secolul XIX (care, în fața deciziei consiliului local de a demola numeroase elemente: porți, bastioane, ziduri de fortificare - ale cetății medievale, impusă de rigorile extinderii și modernizării orașului, începută în anul 1856, l-au însărcinat pe brutarul de mare talent artistic, August Bobel, să immortalizeze toate acele monumente într-o adevărată galerie de picturi, în tehnica acuare-

praveghere a monumentelor istorice (în unele țări ale U.E. există chiar și o „poliție a monumentelor istorice”), ceea ce a atras după sine aceste consecințe total dezagreabile, imputabile, cel puțin moral, celor responsabili de producerea lor..

### 3. Restaurarea monumentelor istorice sibiene în ultimii 12 ani.

**Politica Primăriei sibiene în materie de planificare a activității de restaurare a monumentelor istorice** (declanșată, cu aplomb mai ales din anul 2005, de când a devenit probabilă atribuirea Sibiului a onorantei calități de a fi, în anul 2007, una dintre cele două „capitale culturale europene”), a fost aceea de a limita intervențiile restauratoare exclusiv la monumentele din perimetrul celor trei piețe medievale din centrul istoric al orașului, prioritate impusă de fondurile asigurate în acest scop. Mulțumindu-se, firește că din comoditate, doar cu sumele (importante de altfel) repartizate cu generozitate, în anii 2005, 2006 și 2007, de Guvernul României (accesarea unor fonduri europene în scopul intensificării operațiunilor de restaurare a monumentelor istorice nu a constituit, nici în acei ani și nici după anul 2007, un obiectiv strategic al primarului Iohannis, spre deosebire de mulți alți primari ai unor orașe istorice, care și-au făcut din acest demers un obiectiv prioritar, precum cei din Timișoara, Alba Iulia, Baia Mare, Oradea, Bistrița, Brașov ș.a.), Primăria Sibiului nu s-a ostenit să mai elaboreze un plan de restaurare a monumentelor istorice, etapizat pe cel puțin un deceniu, cu obiective precise și termene riguroase, astfel încât să existe o perspectivă clară și o continuitate asigurată în acest domeniu de activitate, știut fiind că în acest domeniu, fără o planificare fermă și minuțioasă, pe cel puțin două decenii, perspectiva rămâne incertă și mai mult ca sigur, sumbră).

În ceea ce privește **calitatea lucrărilor de restaurare**, executate în „mare viteză”, sub presiunea calendarului manifestărilor din anul 2007, aceasta a fost intens și argumentat criticată de experții în domeniu (dintre aceștia, cel mai deschis și autoritar fiind arhitectul Hermann Fabini), fără ca observațiile lor pertinente cu privire la lucrările executate, unele superficiale (de suprafață, constând, adeseori, doar din tencuieli și zugrăveli), altele deficitare, să schimbe cu ceva agenda „restauratorilor”, unii dintre ei simpli muncitori în construcții, fără nici o calificare în domeniul restaurării monumentelor istorice!

Dacă ar fi să alegem un exemplu (și încă unul strident, vizibil „din avion”), privitor la încălcarea flagrantă a principiilor de restaurare proclamate prin „Carta de la Veneția” (potrivit căreia este interzis, cu desăvârșire, a denatura, funcțional, morfologic sau stilistic, natura și aspectul unui monument istoric, cu scopul, aberant, de a-l face „mai atrăgător turistic”, „mai frumos”, ca estetică modernă sau „mai practic”, din punct de vedere al încredințării unor funcțiuni moderne), atunci am alege ca exemplul negativ, **cel mai ilustrativ pentru „așa nu se face o restaurare de piață medievală”, modul în care s-a „restaurat” Piața Mare” a orașului.**

Proiectul aprobat de Primărie prevedea amenajarea pavajului întregii



Dacă mai adăugăm și „fântânile țâșnitoare” ascunse sub pavaj, care irump când te aștepti mai puțin, sau „decorarea” celor trei piețe cu capace din fontă având inscripția „Sibiu - Hermannstadt” și stema medievală a orașului (numai bune de colectat de amatorii de asemenea chilipiruri), atunci avem imaginea kitsch-ului desăvârșit afișat „cu mare pompă”, care conferă acestui sit, în mod cert, renumele de „cea mai haioasă piață medievală restaurată” din România. Deh, gusturile nu se discută, unora le place!

afirmă însuși preopinentul nostru, dl. Iohannis, mai „vorbitoare” decât „vorbele”, căci în timp ce ultimele „zboară”, celelalte, conform dicționarului latin, „rămân”, așadar sunt prezente și pot depune mărturie, în caz de nevoie sau de controversă, la stabilirea adevărului.

Dintre toate capitolele „vieții culturale” sibiene, în acest „episod”, ne vom limita, așadar, doar la politicile și strategiile Primăriei Sibiului care privesc **MONUMENTELE ISTORICE**, în decursul anilor 2000-2012.

### 1. Evidența științifică a M.I., clasică și informatizată.

Pentru a limpezi lucrurile, de la început, printr-o comparație ușor de înțeles de toată lumea, voi spune că spre a putea evalua starea de sănătate a populației unei localități, în scopul elaborării unui program profilactic și a unor strategii terapeutice, cu planificarea riguroasă a costurilor indispensabile, este necesar, mai întâi, să faci recensământul populației, apoi o investigare, pe categorii de sex, vârstă, profesii, afecțiuni sau boli cronice, a „stării de sănătate” (și de boală), urmate de elaborarea și aplicarea programelor impuse de rezultatele întregii investigații.

Aceeași metodă se impune și în cazul monumentelor istorice!

Oricât de paradoxală ar putea părea unora – desigur că nu și specialiștilor, care cunosc prea bine realitatea tristă de la Sibiu, **operațiunile de inventariere/repertoriere și clasare, de întocmire a documentației științifice și tehnice – la nevoie, și artistice – extrem de laborioasă, evaluarea de către specialiști a stării de conservare și întocmirea devizelor estimate pentru întreținerea, restaurarea**

Cert este că Primăria nu deține, în acest moment, o „Bancă de date” completă a monumentelor istorice din Sibiu, aparținând tuturor etniilor conlocuitoare, cu documentația aferentă completă, pe baza căreia să fi putut elabora un program temeinic de protecție, restaurare și de valorificare a acestui patrimoniu „inestimabil”.

Această incredibilă situație a fost posibilă în pofida consilierii d-lui Iohannis, în toți anii de „primariat” (cât și a d-lui M. Bottesch, în ultimii patru ani), în calitatea sa de consilier municipal și apoi, județean, de către dl. arhitect și istoric al siturilor urbane medievale orășenești din Transilvania, dr. Paul Niedermeyer, membru de vază al F.D.G.R.! Care sunt explicațiile pentru contribuția sa modestă la această lucrare e un mister, deși avea la dispoziție un întreg institut de cercetare! Consecințele directe ale unei asemenea impardonabile situații (mai ales pentru o comunitate germanică tradițională, atât de pedant organizată în materie de arhive, atât de exigentă în materie de păstrarea patrimoniului etnic și atât de tenace în urmărirea problemelor de interes public, cum s-a afirmat în istoria sa de peste opt secole, aici, în Transilvania) nu puteau fi altele decât cele - este adevărat, perpetuate din comunism, deci devenite și ele „tradiționale” – ale dispariției „peste noapte” (la propriu) și fără nici o urmă, a unor foarte valoroase monumente, cel din urmă dintre acestea fiind ultima moară hidraulică medievală (din sec. XVIII), care avea și stema heraldică a Sibiului medieval!

Dacă comparăm această situație – care nu poate avea, cu toată indulgența noastră, altă explicație decât cea a unei **crase indiferențe față de destinul acestui patrimoniu al**

lei, păstrate în colecția Muzeului Bruckenthal), nu ne rămâne decât să constatăm cât de mult s-a „diluat” conștiința datoriei de preservare a patrimoniului istoric și a memoriei documentare a acestuia, în cei peste 150 de ani, deși mijloacele tehnice moderne fac infinit mai ușoară o asemenea sarcină, astăzi!

### 2. Politica de protecție și conservare a M.I.

În fața constatării dispariției intempestive și regretabile a monumentelor istorice, nu putem să nu ne punem întrebarea : cum a fost posibil acest lucru fără ca organele abilitate din subordinea Primăriei și mai presus de acestea, primarul însuși, să nu se sesizeze, din primul moment, cu privire la orice tentativă de agresiune sau de distrugere a vreunui monument istoric, dară-mi-te de demolare completă?

Ne-am interesat, la momentul producerii acelei dispariții, dacă Sibiul beneficiază de un **Regulament de protecție și preservare a monumentelor istorice**, emanat printr-o Hotărâre a Consiliului local sau a celui județean. Mare mi-a fost mirarea să aflu că acel Regulament nu a fost realizat niciodată și că nici după apariția Legii protecției monumentelor istorice nr.422/2001 (care, la art.6, al.1, menționează că : „**paza, întreținerea, conservarea, consolidarea, restaurarea și punerea în valoare, prin mijloace adecvate, a monumentelor istorice, revin, după caz, proprietarilor sau titularilor altor drepturi reale asupra acestora, în conformitate cu prevederile prezentei legi**”), nimeni nu s-a sinchisit să instrumenteze aplicarea, „la literă”, a prevederilor legii, prin instituirea unor norme și măsuri speciale de su-



# „FAPTELE VORBESC” (II)

piețe sub forma unor carioaje din piatră cubică de granit, de diferite dimensiuni, „desenate artistic” (de fapt „artizanal”), extrem de strident și nepotrivit funcțiunii comerciale a pieței, la origine și secole la rând. Pentru a obține „efectele artistice” urmărite, pietrele au fost orientate cu partea nefinisată la suprafață, ceea ce are ca rezultat o suprafață cu asperități, deloc comodă pentru circulația pietonilor sau pentru evoluția unor ansambluri artistice.

**Dacă mai adăugăm și „fântânile țâșnitoare” ascunse sub pavaj, care irump când te aștepti mai puțin, sau „decorarea” celor trei piețe cu capace din fontă având inscripția „Sibiu - Hermannstadt” și stema medievală a orașului (numai bune de colectat de amatorii de asemenea chilipiruri), atunci avem imaginea kitsch-ului desăvârșit afișat, „cu mare pompă”, care conferă acestui sit, în mod cert, renumele de „cea mai haioasă piață medievală restaurată” din România. Deh, gusturile nu se discută, unora le place!**

Și pentru că de pe „colivă” nu pot lipsi „bomboanele”, acestea constau din „arabescurile” motivelor decorative ale invelitorilor din țigle colorate ale bisericilor din centru, reper absolut pentru un desant aerian, la un concurs de parașutism modern! Pentru a completa și cu alte exemple concepția primarului nostru despre restaurarea Sibiului istoric, ne vom referi, în continuare, la autorizarea unor inserții ale „neo-modernismului” în peisajul arhitectural al burgului medieval.

**Aspectul care i-a bulversat complet pe specialiștii UNESCO și ICOMOS, veniți să „omologheze” candidatura Sibiului pentru înscrierea sitului medieval pe „Lista patrimoniului UNESCO”, a fost aprobarea construirii hotelului „Ramada” la numai câțiva metri de zidul de incintă al celei de a treia fortificații medievale a orașului!**

Un alt exemplu negativ ar fi cel al construirii sediului Facultății de științe sociale și jurnalism, în Orașul de jos, care, prin numărul de etaje și altitudinea construcției depășește trama stradală a construcțiilor din jur, amintind de exemplul peiorativ dat, prin anii 70, la Institutul de arhitectură din București, privitor la modul în care o singură construcție „nepotrivită” poate degrada întreg peisajul urbanistic al unui oraș medieval. Exemplul oferit era „palatul” administrativ al Uzinei „Independența”, ridicat din ambițiile unui tovarăș activist pe nume I. Mețiu, ca să arate el, lumii, de ce este în stare regimul comunist! Alte vremuri, aceleași metehne!

## 4. Restaurarea monumentelor etnografice din Muzeul în aer liber.

Deși nu se circumscriu, riguros, categoriei monumentelor istorice, câteva considerații se impun, întrucât comportamentul administrației publice locale (atât al Primăriei, cât și al Consiliului județean) este edificator pentru spiritul discriminativ care guvernează politicile culturale în instituțiile de patrimoniu ale Sibiului, în discordanță totală cu prevederile „Convenției UNESCO asupra protecției și promovării diversității expresiilor culturale, adoptată la Paris, la 20 octombrie 2005, și apoi în Parlamentul României, la 22 iunie, 2006. (O fi

critic-o, oare, domnul primar Iohannis?).

Începând din momentul preluării spre finanțare (în realitate, trecerea în subordine) a Complexului Național Muzeal „ASTRA”, de către Consiliul Județean (o eroare fundamentală a Guvernului României!), **problema transferului, reconstrucției și restaurării monumentelor etnografice din muzeul în aer liber** a fost ignorată complet de administrația publică locală, conducerea instituției fiind obligată să apeleze, din anul 2002, la resursele Ministerului Culturii și chiar la subvenții externe, pentru continuarea lucrărilor de organizare a expoziției permanente a acestui impozant muzeu care ilustrează, în noua sa concepție științifică, întreaga civilizație tradițională a poporului român!

Nici măcar cu ocazia pregătirilor pentru marele eveniment din anul 2007, nu am beneficiat de fonduri pentru lucrările atât de importante și urgente, planificate pentru acel eveniment.

**Mai mult chiar decât atât, în complicitate cu comisarul guvernamental pentru C.C.E 2007, arh.**

fuzat să continue activitatea ca cercetător științific, deși această calitate era reglementată legal până la vârsta de 70 ani, grație înverșunării celor doi „șefi” supremi, de la municipiu și județ. (Și acestea sunt tot „fapte care vorbesc” și nu doar „vorbesc”, ci și acuză!)

## 5. Valorificarea monumentelor istorice.

În condițiile în care nici **Catalogul științific al tuturor monumentelor istorice din Sibiu**, nici **Repertoriul clasificat al acestora** și nici **Carta albă a stării de conservare a monumentelor istorice** sibiene nu au fost elaborate și publicate în cei 22 ani de democrație, cu excepția unor studii tematice (precum „Sibiul baroc” al lui H. Fabini) sau a unor ghiduri turistice (publicate de istoricii A. Avram și V. Crișan), Sibiul a fost „condamnat” la o popularizare mediocră a valorilor sale arhitectonice, printr-o serie de broșuri „ieftine”, ultima dintre acestea (o serie de șapte) fiind realizată de Primărie cu sprijinul Ministerului Dezvoltării și Turismului, prin Programul Operațio-

votul pentru cel de al patrulea.

Personal, regret că faptele (adică înfăptuirile) analizate nu-l onorează în măsura în care crede domnia sa și păstrez convingerea fermă că realegerea d-lui Iohannis în fruntea urbei noastre, pentru încă un mandat, ar fi o mare păcăleală pentru sibieni!

## INSTITUȚIILE CULTURALE

„CULTURA – spunea Constantin Noica – este transformarea LUCRULUI în VALOARE”, ceea ce ne îngăduie să afirmăm că instituțiile culturale ale unei comunități reprezintă, deopotrivă prin patrimoniul lor, prin manifestările și creațiile lor culturale și prin specialiștii lor consacrați, de reputație națională și universală, „grădina de valori” care împodobește, mai presus de oricare alte valori sociale, viața de zi cu zi a satului, orașului, a țării, a întregii comunități, fie ea locală, județeană, regională sau națională, fapt care a și dus la clasarea instituțiilor culturale, în funcție de valoarea lor patrimonială, în primul rând, în insti-

rent de culoarea unora, de parfumul altora, de exotismul celor aduse de departe sau de percepția (ori amintirea) că unele au fost „plantate” de cineva din „familia” proprie (spre pildă, irișii). Nu de alta, dar orice grădinar din lume (fără ghilimele) știe că florile, ca și toate plantele, „au viață”, sunt însuflite de Dumnezeu, reacționează la orice mângâiere sau gest vrăjmaș (lovire, rupere) și în „Cartea judecătii de apoi”, toate faptele noastre, și bune și rele, sunt ținute în cea mai perfectă „bună rânduială”, urmând a da samă de comportamentul nostru din timpul vieții, la ceasul „Judecătii de Apoi”.

Orice atitudine necuviincioasă l-ar compromite, de-a pururi și ireversibil, pe acel „grădinar” care o comite, nu doar numai printre toți confracții săi având aceeași preocupare și răspundere, ci și printre toți cei ce împărtășesc gândul prețuirii acestor „grădini” și încântarea de a fi beneficiarii cotidieni ai acestor splendori.

Să analizăm, pe cât de succint putem a o face cu acest prilej, care sunt „faptele „grădinarilor” noștri sibieni, care cultivă cele două „grădini cu flori”, cea municipală și cea județeană, după principalii indicatori obiectivi ai instituțiilor culturale, cu precizarea că Primăria are în subordine **Teatrul Național „Radu Stanca”**, Teatrul de păpuși și Casa de Cultură a Municipiului, iar Consiliul Județean, **Complexul Național Muzeal „ASTRA”** (care cuprinde Muzeul în aer liber din Dumbrava Sibiului și cele trei muzee pavilionare din centru, plus Centrul de informare și documentare „Cornel Irimie”, Centrul de conservare-restaurare a patrimoniului etnografic și Studioul „Astra Fim”), Filarmonica de Stat, Biblioteca Județeană „ASTRA”, Centrul de Conservare și Valorificare a Patrimoniului Cultural + Ansamblul „Junii Sibiului” și Școala populară de Arte și Meserii „Ilie Micu”. **Muzeul Național Brukenthal**, deși este în subordinea Ministerului Culturii, reprezintă una dintre prioritățile strategice ale primarului nostru, în mod discriminativ față de toate celelalte instituții de cultură din Sibiu, fapt ce nu ne miră!

## PATRIMONIUL INSTITUȚIONAL - PROFUND DISCRIMINAT !

### PATRIMONIUL IMOBIL

### 1.1.1. Sediile instituțiilor de cultură sibiene („Pentru unii mumă, pentru alții, ciumă”)

Abolirea comunismului în decembrie 1989, prin răscoala populară la nivel național, a instalat pe agenda revendicărilor legitime problema „restituirii patrimoniului” confiscat ilegal și ilegal de către regimul comunist. La Sibiu, această revendicare s-a împlinit, cu maximă determinare, de către etniile conlocuitoare minoritare, fiind promovată cu o insistență exemplară de F.D.G.R., care și-a redobândit toate proprietățile revendicate, și cu prioritate valorile patrimonial-culturale, imobile (palatele lui Brukenthal din Sibiu și Avrig) și mobile (toate colecțiile din Muzeul Brukenthal, nu doar numai cele lăsate, prin testament, la 1803, comunității sibiene – mă tem că nu doar celei evanghelice, baronul fiind de religie catolică și un adversar oficial al luteranismului și calvinismului).

*continuare în pagina 12*



**Mai mult chiar decât atât, în complicitate cu comisarul guvernamental pentru C.C.E 2007, arh. Sergiu Nistor, Muzeul Astra a fost ignorat complet de către Primărie, fiind omis din programul cultural al anului 2007, din publicațiile (până și din harta turistică editată de Primărie) tipărite pentru marele eveniment și chiar din programul de vizite pregătit pentru V.I.P. - urile invitate la manifestările culturale ale anului 2007!**

**Sergiu Nistor, Muzeul Astra a fost ignorat complet de către Primărie, fiind omis din programul cultural al anului 2007, din publicațiile (până și din harta turistică editată de Primărie) tipărite pentru marele eveniment și chiar din programul de vizite pregătit pentru V.I.P. - urile invitate la manifestările culturale ale anului 2007!**

„Revanșa” avea să vină peste doi, respectiv patru ani, când Ghidul turistic pentru România, publicat în S.U.A de „National Geographic” și apoi „Ghidul Michelin”, apărut la Paris, în anul 2011, au clasat Muzeul Civilizației Populare Tradiționale „Astra” ca cel mai important obiectiv turistic și cultural din România (aceasta, în primul rând datorită excepționalității patrimoniului și proiectului său științific, unic în Europa, cât și excelenței peisajului natural și a organizării sale expoziționale).

Sibiul, într-o premieră absolută pentru un oraș din România, a fost clasat de același ghid parizian ca o „destinație turistică” de trei stele (maximum), datorită, în primul rând, minunatului muzeu din Dumbrava Sibiului. Drept „recompensă”, în cea mai bună „tradiție” românească, directorul muzeului a fost dat afară din funcție și i s-a re-

nal Regional și în co-finanțarea Uniunii Europene, prin Fondul European pentru Dezvoltare Regională.

Dintre cele șapte broșuri, cinci au ca temă monumentele istorice: cele din centrul orașului, fortificațiile medievale, Turnul Sfatului și monumentele eclesiastice, două tratează cele două muzee naționale și ultimul, „Sibiul verde”.

Preferând, din motive lesne de înțeles în condițiile finanțării sus pomenite, colaborarea unor nespecialiști (în unele cazuri, textele predate de angajații unor instituții, precum cei de la Muzeul Astra, sunt de o superficialitate jenantă, cu mai multe pasaje chiar plagiate), cele șapte broșuri „excelează” prin mediocritatea și agramatismul textelor, prin precaritatea și imprecizia informației istorice, prin tratarea superficială a subiectelor, iar cel semnat (probabil „ca primarul”) de dl. Iohannis – „Cuvântul înainte” - este de-a dreptul compromițător pentru dânsul, ca intelectual și deopotrivă, pentru instituția pe care o reprezintă și prin care ne reprezintă pe toți sibienii.

Acestea sunt, din păcate, „faptele minunate” din domeniul analizat în acest episod, asumate de dl primar Iohannis, la încheierea celui de al treilea mandat, pentru care ne solicită

tuții de valoare „locală”, „municipală”, „județeană” și „națională”

Dacă acceptăm perspectiva axiologică (de valoare), de definire și înțelegere a Culturii dată de filozoful care a ales să-și doarmă somnul de veci la Păltiniș (de unde ne „priveghează” și „ne îndrumă” gândul și faptele - sau cel puțin așa s-ar cuveni), cel mai „de aproape”, atunci filozofia și psihologia intimă a celor ce administrează, prin exercițiul funcțiilor efemere (la scara istoriei, chiar și patru mandate de primar, tot efemer apare!) nu poate fi alta, pentru întreaga activitate culturală a comunității păstorite de aceștia, decât aceea a „grădinarului” investit cu misiunea aleasă (ea poate fi considerată și sacră, funcție de elevația culturală și spirituală a celor în cauză) de a îngriji, zi de zi și seară de seară, toate „florile” din „grădină”.

Pentru un grădinar cu vocație, conștient de marea răspundere de a transmite întreaga „cultură din grădină”, primită spre îngrijire de la predecesorul său și dator să o transmită – dacă se poate, sporită, înnoibilă – urmașului său, nu-l poate străbate, dară-mi-te stăpâni, ani de zile, gândul ori deprinderea, de a neglija unele „flori”, de a nu „stropi” zilnic toate plantele din cultura sa, indife-



# DIN CICLUL ELECTORAL

urmare din pagina 11

Prin antiteză cu acest proces, aceiași campioni ai „restituirilor legitime” (primarul, din anul 2000 încoace și președintele Consiliului județean, din anul 2004 începând) nu au manifestat deloc același interes și aceeași disponibilitate pentru „restituirile” de patrimoniu cerute oficial de instituțiile care gestionează patrimoniul cultural românesc! Astfel, în pofida tuturor demersurilor făcute de noi, de peste 20 ani, la toate autoritățile locale, județene și naționale, nu am redobândit sediul istoric al Muzeului Astei, construit și transmis, „testamentar” (prin alocuțiunea publică rostită la inaugurarea acestuia, în august 1905, de președintele Astei, Iosif Sterca Șuluțiu), spre a fi, de-a pururi, sediul muzeului etnografico-istoric al identității românilor din Ardeal! Și aceasta, în condițiile în care colecțiile **Muzeului Civilizației Transilvane „Astra”** - continuatorul direct, patrimonial și programatic, al Muzeului Asociațiunii (evacuate încă din februarie 1990, din palatul Brukenthal - din proprie inițiativă și spre a înlesni o extindere și valorificare superioară a tuturor colecțiilor „gazdei” noastre, care le-a primit după desființarea samavolnică și silnică a Muzeului Astei, în anul 1950, din ordinul Moscovei) - ajunse din nou la peste 36.000 de obiecte, stau - după evacuarea lor și din depozitele aflate în Casa Albastră și în Palatul Brukenthal, în vara lui 2007 - înghesuite în sălile de expoziție ale Muzeului de Etnografie Universală „Franz Binder”, blocându-l și pe acesta!

Poate că acest tratament discriminatoriu al autorităților administrative locale (incompatibil cu normele și recomandările Uniunii Europene și ale UNESCO) nu ar fi atât de strident și incriminant (imputabil moral și legal), dacă nu ar fi încălcată prevederile exprese ale legislației în vigoare, și ne referim, de această dată, la Legea Muzeelor și Colecțiilor publice nr.311 din 2003, care, la articolul 10, precizează, fără nici un echivoc, că „**Proprietarii și titularii de alte drepturi reale asupra muzeelor și colecțiilor publice au, potrivit Codului civil și prezentei legi, următoarele obligații : a) să asigure integritatea, securitatea și conservarea și restaurarea bunurilor clasate în patrimoniul cultural național mobil care fac obiectul patrimoniului muzeal; c) să pună în valoare patrimoniul muzeal ; d) să asigure și să garanteze accesul publicului și al specialiștilor la bunurile care constituie patrimoniul muzeal**”.

Cu o sfidare fără seamă în fața legii, cu o atitudine disprețuitoare inimaginabilă față de soarta patrimoniului etnografic românesc și cu o aroganță de tip feudal („pe feuda mea, eu sunt stăpân absolut și fac numai ceea ce vreau eu, căci eu dictez legea și toți trebuie să vă supuneți voinței mele!”), cei doi decidenți absoluți asupra treburilor de interes public și-au subordonat, abuziv și ilegal, în asemenea măsură, cele două consilii (care ar trebui să joace, conform legii, rolul de instanțe legiuitoare și, în această calitate, ar fi trebuit să decidă asupra unei strategii unitare, nediscriminative, în ceea ce privește statutul colecțiilor muzeale și regimul acestora de depozitare/conservare și valorificare expozițională), încât voința lor

personală, impusă și miniștrilor Culturii din toți acești 20 ani (prea puțin interesați de soarta instituțiilor de cultură din „provincie”) a devenit „lege” în Sibiu, fără nici o teamă că cineva ar putea să-i tragă la răspundere, chiar și numai pentru încălcarea legii! Solicitățile de „restituire” în beneficiul lor nu s-au oprit, aici. În anul 2006, ne-am trezit și cu pretenția Consistoriului

samblului „Junii Sibiului” și cel al Filarmonicii de Stat. Deci, acolo unde se dorește, se poate!

Cel mai văduvit, din acest punct de vedere, rămâne **sediul Teatrului Național „Radu Stanca”**, rămas același din anii interbelici și constând dintr-un cinematograf privat, aparținând unui comerciant ai cărui urmași îl revendică, în mod legitim!

dilecte și „specializate” pentru organizarea de spectacole artistice și de circ sau pentru luptele gladiatorilor!), satisfăcând astfel nevoile primare socio-culturale sau de relaxare ale întregii comunități. Și asta în epoca sclavagistă!

Câtă vreme, acum, în secolul XXI, noi manifestăm un total dezinteres - și încă într-un oraș ca Sibiu - pentru a

pionat european de fotbal fără a avea stadioanele la standardele impuse de U.E.F.A.!

În al doilea rând, că dacă te expui unui asemenea risc poți ajunge în situații extrem de jenante, care te pot compromite definitiv și iremediabil. În atare situații, un cort (de orice dimensiuni și având orice fel de dotări) nu rezolvă, în mod convenit (și nici cuviincios) necesitățile cele mai stringente ale momentului. Faptul că primarul Sibiului i-a propus, în anul 2007, d-lui Ioan Hollender, managerul artistic al Operei din Viena, să prezinte un spectacol de operă în acel cort, detestabil (instalat pe zidul fortificației istorice de secolul XVIII - altă năzbătie a organizatorilor evenimentului), incalificabilă și de tristă amintire pentru noi, oamenii de cultură (dar de care primarul nostru era atât de mândru), a fost considerată o adevărată ofensă din partea artiștilor aparținând celebrei instituții de artă vieneze! (Interceptată, această reacție de respingere și incriminare, și interpretată ca fiind o jignire, bieții oameni „au plătit-o” cu organizarea sinistră a spectacolului de operă la Casa Sindicatelor, pe care nu o să-l uităm, nici noi, sibienii și probabil că nici ei, vienezii, toată viața!).

În fața unei asemenea realități, este absolut sigur că : „faptele vorbesc”, cu prisosință, de la sine! Totul este să fie revelate de specialiști în politici culturale și înțelese pe măsură, rațional și nu preconcepționate, cu efectele lor pe termen lung și nu doar „de azi-pe mâine”, de toți cetățenii plătitori de taxe și impozite.

## 1.1.2 Terenurile Muzeului în aer liber, revendicate și violate prin abuzuri!

Asupra terenului Muzeului în aer liber din Dumbrava, au început agresiunile și acțiunile revendicative (după „rețeta” practică în toată țara, după 1989), fie prin demersurile oneroase și ilegite de revendicare în justiție (este cunoscută restituirea a cinci loturi de teren unei persoane private, profund imorale, care le revendicase pe principiul „uzucapiunii” - al folosinței îndelungate!- deși loturile se aflau sub luciul apei lacului din incinta muzeului!), fie prin abile și oculte manevre administrativ-juridice ale secretarului Consiliului județean, evident operat împotriva prevederilor Legii Monumentelor Istorice, având în vedere că întreg terenul muzeului a fost clasat, împreună cu patrimoniul cultural „clădit” pe acesta, în categoria superioară a monumentelor istorice, „Grupa I A” (mă refer la scoaterea „pe șest” din evidența Cărtii Funduare a patru loturi de teren, pe care au fost reconstruite monumentele cu funcții economico - comerciale tradiționale, pe cel de al patrulea fiind construite „vilele Diana 1 și Diana 2” și înscrierea lor frauduloasă și ilegală în categoria ludică a „parcurilor de agrement”, evident cu scopul de a realiza, ulterior, pe toate acestea, investiții cu caracter comercial!).

În sfârșit, a apărut și procesul revendicării unei mari suprafețe de teren din cea deținută legal de către muzeu prin actele de transfer semnate încă din anul 1962 de Consiliul popular al Regiunii Brașov, de această dată promovat în instanță (desigur că la insistențele și demersurile oculte ale celor interesați să construiască câte ceva



STRATEGIA ADOPTATĂ DE PRIMĂRIE ȘI DE CONDUCEREA TEATRULUI A FOST, ÎN ACEASTĂ PRIVINȚĂ, DE 15 ANI ÎNCOACE, SĂ CHELTUIASCĂ SUME EXORBITANTE, INCLUSIV IMPORTANTE FONDURI OFERITE DE MINISTERUL CULTURII, PENTRU ORGANIZAREA UNUI HIPERBOLIC FESTIVAL INTERNAȚIONAL DE TEATRU (ȘI DE ACROBATIE), ANUAL, ÎN LOC SĂ INVESTEASCĂ, MAI ÎNTÂI (ÎN SPIRIT ARDELENESC, DE GOSPODAR RESPONSABIL), ÎN CONSTRUIREA UNUI SEDIU DE TEATRU, PE MĂSURA PROIECTELOR MEGALOMANE. ALE MANAGERULUI SĂU, ACELAȘI CU ACȚIONARUL PRINCIPAL AL FUNDĂȚIEI ORGANIZATOARE A FESTIVALULUI!

Evanghelic de a-i restitui imobilul din Piața Mică, nr. 11, **sediul Muzeului de etnografie universală „Franz Binder”**. Șocat de o pretenție atât de „întârziată”, am solicitat clarificări din partea „Comisiei Naționale de restituire a proprietăților naționalizate abuziv de la cultele religioase” de către regimul comunist. Mare mi-a fost uluirea când am primit răspunsul oficial, în scris, privitor la faptul că imobilul cu pricina fusese vândut, cu acte în regulă, de către proprietar, încă din anul 1942! Nici până astăzi nu am primit scuzele de rigoare de la cei ce, în mod ilegal și imoral, voiau să intre în proprietatea unui bun înstrăinat cu 65 ani în urmă, lăsând încă o instituție de cultură proeminentă (singura de acest profil din țară) fără sediu!

Răspunsul primit este deplin revelator pentru „calitatea” politicii de înăvuiere a unora, prin încălcarea celor mai elementare principii morale, definind „epoca de tranziție” prin dictonul aparținând „capitalismului sălbatic”: „Fiecare apucă tot ce poate, prin orice mijloc!”

În ceea ce privește **sediile altor instituții culturale**, prin grija Consiliului Județean (căci Primăria nu a manifestat, în toți anii de conducere a afacerilor sale de către dl. primar Klaus Iohannis, nici un fel de interes pentru ameliorarea infrastructurii culturale a Sibiului!), s-au construit ori restaurat sediile Bibliotecii județene „Astra”, ale Centrului de Conservare și Valorificare a Culturii Populare și An-

STRATEGIA ADOPTATĂ DE PRIMĂRIE ȘI DE CONDUCEREA TEATRULUI A FOST, ÎN ACEASTĂ PRIVINȚĂ, DE 15 ANI ÎNCOACE, SĂ CHELTUIASCĂ SUME EXORBITANTE, INCLUSIV IMPORTANTE FONDURI OFERITE DE MINISTERUL CULTURII, PENTRU ORGANIZAREA UNUI HIPERBOLIC FESTIVAL INTERNAȚIONAL DE TEATRU (ȘI DE ACROBATIE), ANUAL, ÎN LOC SĂ INVESTEASCĂ, MAI ÎNTÂI (ÎN SPIRIT ARDELENESC, DE GOSPODAR RESPONSABIL), ÎN CONSTRUIREA UNUI SEDIU DE TEATRU, PE MĂSURA PROIECTELOR MEGALOMANE. ALE MANAGERULUI SĂU, ACELAȘI CU ACȚIONARUL PRINCIPAL AL FUNDĂȚIEI ORGANIZATOARE A FESTIVALULUI!

Cei care au transformat piețele, parcurile, străzile, halele industriale, muzeul din Dumbravă și muzeele din oraș, tramvaiul de Rășinari și alte „locații”, în „scene de spectacole” aleatorii, uită probabil - căci îmi este imposibil să cred că n-ar ști - faptul că, încă din Antichitatea greacă și cea romană (epoci în care spațiile publice erau invadate, în zilele de sărbători publice - de pildă cele dedicate lui Dionisos sau Saturnaliilor) de participării la aceste sărbători populare, edilii tuturor orașelor-cetate elene și apoi, ai municipiilor și coloniilor romane erau datori, prin legile statelor sclavagiste și într-un minim respect față de membrii societății, fie ei sclavi sau cetățeni liberi, să construiască, între întâile „utilități sociale”, teatre și amfiteatre în aer liber (ca locații pre-

moderniza baza cultural - instituțională a orașului care se bucură de reputația de a fi una dintre „capitalele culturale” ale țării!

Cât despre eficiența economică a celor mai multe dintre aceste manifestări (spre pildă cea a Festivalului Internațional de Teatru, care nu depășește cota de 1% față de sumele investite) - iar după unele opinii ale unor persoane dintre cele mai autorizate, și eficiența cultural-educativă, ar fi la fel de scăzută - n-am rosti mai mult decât dictonul latin : „Non multa, sed multum”, pe românește : „Nu multe, ci mult”, în traducere, mai multă calitate și mai puțină cantitate și risipă financiară!

Ce putem spune, în concluzie, la acest capitol, prin comparație cu înzestrările unor societăți sclavagiste, în fața acestor „fapte”, extrem de grăitoare, despre politicile și strategiile elaborate și aplicate de conducătorii municipiului și județului nostru, primul, ajuns - fără nici o „culpă” sau merite personale ale primarului său, în anul de grație 2007, să „oficieze” în calitate de amfitrion al unei „Capitale Culturale Europene” (că au fost două)?

În primul rând, că nu poți aspira la statutul de „capitală culturală a Europei”, în mod demn și decent, fără să realizezi, din timp, unele investiții esențiale în infrastructura culturală, care țin de cel mai elementar bun simț (și pentru a fi bine înțeles, ofer un exemplu comparativ : e ca și când ai ambiționa să organizezi un cam-



# „FAPTELE VORBESC” (II)

pe acele terenuri), de S.C. Romsilva, în perioada conducerii acesteia de un apropiat al primarului nostru, ing. Robert Blaj, proces care trenează de ani de zile de teama unui nou scandal public, dacă nu cumva, în deplină înțelegere cu noua conducere a muzeului(extrem de „conciliantă”, ca dovadă retragerea de pe rolul instanței de judecată, încă din primele zile ale ocupării funcției sale, a procesului de recuperare a sediului istoric al muzeului) s-a soluționat „favorabil” și această cauză!

## 1.2.PATRIMONIUL CULTURAL MOBIL (COLECȚIILE MUZEALE)

Oricât de mult ar mira persoanele cu judecată „normală”, nici această categorie de valori culturale nu a scăpat de revendicări ilegite și imorale. Înaintea demiterii mele, am fost supus unor presiuni deosebite de către Consistoriul Evanghelic, pentru „retrocădarea” a 1000 piese de artă populară săsească, pentru care instituția „păgubită” de regimul comunist nu putea prezenta acte doveditoare cum că acestea i-ar fi aparținut vreodată! La insistențele deosebite (susținute și de presiunile exercitate, personal, desigur că din însărcinarea superiorului său pe linie de partid, de către președintele Consiliului județean, dl. Martin Bottesch), am reacționat conciliant și **în cadrul unei întâlniri cu reprezentanții conducerii Bisericii Evanghelice, la care a participat și dl. președinte Bottesch, am propus un schimb echitabil de valori și sedii muzeale : noi ofeream Consistoriului să preia întreaga colecție de etnografie săsească, de circa 8500 de obiecte – dacă tot ținea cu tot dinadinsul să o gestioneze, eclesiastic - inclusiv sediul acesteia („Casa Artelor”), restaurat prin eforturile noastre deosebite, în anii 2005-2007, solicitând la schimb, deplin justificat moral și juridic, sediul istoric al Muzeului ASTRA, deținut ilegitim și imoral, după anul instalării bibliotecii în noul sediu fastuos, construit din fonduri din bugetul de stat!**

În mod surprinzător, oferta ne-a fost refuzată, preferându-se așteptarea unui moment „mai prielnic” pentru ca revendicarea proprie să nu fie „taxată” cu restituirea nedorită de primarul Sibiului, sub nici un chip!

## 2. MANAGEMENTUL ȘI MANIFESTĂRILE INSTITUȚIILOR CULTURALE

Dacă în materie de infrastructură și patrimoniu stăm „cum stăm”, în materie de manifestări culturale și artistice, stăm, ca toată țara, nu bine, ci „strălucit”, dintre toate manifestările la modă excelând festivalurile și târgurile.

Sibiul a devenit renumit, în toată Europa și dincolo de marginile sale, în-deosebi cu „artele spectacolului”, care au ocazionat, dintotdeauna, „o rețetă sigură de succes”, participări numeroase și entuziaste de public (omul aparținând nu doar speciei „homo faber”, ci și celei numite „homo ludens”, iar relaxarea fiind la fel de necesară precum și creația și munca). Între cele mai repute manifestări ale celor două genuri (și o să le enumăr în ordinea istorică a apariției lor), amintesc : Festivalul internațional de

jazz, Festivalul Național (ulterior și cu participare internațională) de Folclor „Cântecele Munților”, Festivalul Internațional de Artă Fotografică, Târgul Național al Creatorilor Populari (care a găzduit, la fiecare ediție, mari spectacole folclorice), Festivalul Internațional de Teatru, Festivalul Internațional al Filmului Documentar și Antropologic, Festivalul Național al Tradițiilor Populare, Festivalul Internațional de Poezie, Simpozionul Internațional de critică literară „Emil Cioran”, și mai recent, Festivalul Național al tarafurilor și orchestrelor populare, fiecare cu bugetul său, cu valorile sale, cu publicul său, cu reputația sa internă și internațională.

pacitate” al managerilor sibieni, începând cu primarul Sibiului și încheind cu directorul (sau managerul) ultimei, ca mărime și importanță, instituții culturale din municipiu sau din județ, în atingerea obiectivelor propuse, în opinia mea, pe primul loc fiind **investițiile în infrastructura culturală a Sibiului, în general, sau a propriilor instituții, în special.**

Evaluând situația locațiilor cu spații și dotări corespunzătoare pentru găzduirea unor spectacole artistice la nivelul unor cerințe tehnice și artistice pretinse de orice organizator de spectacole din Europa, era evident că Sibiul nu dispune de asemenea locații, nici în săli acoperite și nici în aer

dință, felicitându-mă pentru succesul deosebit obținut.

La numai câteva zile, în momentul apariției „Legii Bugetului de Stat pe anul 2006” în „Monitorul Oficial”, aveam să aflu că ceea ce era de neimaginat pentru o țară membră a Uniunii Europene, s-a produs, totuși : „cineva” - desigur autorizat de „altcineva sus-pus” și având acoperire la „cel mai de sus” – a modificat textul legii votat în Parlament (curat viol legislativ!), schimbând destinația întregii sume de la articolul „Cheltuieli de Capital”, deci de la investiții, la articolul bugetar „Bunuri și servicii culturale”! În plus, Muzeul Astra dispărea, tot atât de miraculos, din textul arti-

iectului investițiilor, în favoarea alocării uriașei sume, suplimentar pentru „proiectele culturale” care aveau să ploaie, din toate părțile, firește, mai ales din București și din sfera clienților Puterii.

Ce a pierdut Sibiul cu acea ocazie (căci muzeul a recuperat 32 miliarde din cele 47, reclamând la Curtea Constituțională neconstituționalitatea articolului 8 din Legea Bugetului pentru anul 2006, gest pentru retragerea căruia am obținut - curat șantaj! - suma onorată de Cabinetul Primului Ministru, din „Rezerva” aflată la dispoziția Sa)?

De pildă, a pierdut șansa de a construi, cu o sută de miliarde lei, un edificiu cultural modern, multifuncțional, care să asigure cele mai bune servicii cultural-artistice pentru anul următor și să rămână în memoria Sibiului drept „Centrul cultural” edificat în anul „Capitalei Culturale Europene”, 2007. Un edificiu memorial! Așa s-a procedat în multe alte orașe care au jucat, de-a lungul timpului, același rol, așa se edifică conștiința cultural - istorică a orașelor și comunităților care au beneficiat, „în clipele astrale ale istoriei lor”, de un primar destoinic, capabil să se înalțe, prin valoarea proiectelor sale ambițioase, la înălțimea momentului istoric (edificând și nu doar „pozând”!)

Noi am ales, în schimb, „soluția cortului” (second, închiriat din Germania) care a intrat și în anul următor în istorie, doar ca anecdotică! O uriașă șansă ratată pentru oraș!

Revenind la problema investițiilor în infrastructura culturală a Sibiului, ceea ce cred că lipsește orașului nostru, pentru o viață culturală normală și nicidecum excepțională, sunt **centrele culturale, unul în centrul Sibiului, polivalent și cuprinzător, capabil să satisfacă exigențele superioare ale unui oraș ca Sibiu, mult sporite după anul 2007, celelalte, mai mici, dar bine dotate, în fiecare cartier al orașului**, care să asigure populației din fiecare cartier o viață culturală normală, activă, participativă și nu pasivă, doar ca spectatori, la nivelul cerințelor impuse de o dezvoltare armonioasă, durabilă a propriei comunități, consensuală cu cea a întregii societăți europene din prima jumătate a secolului XXI!

„Soluția” preferată de echipa d-lui Iohannis, (evident, cea mai comodă și posibil, cointerată) a fost aceea de a transfera piețelor, străzilor, halelor industriale, parcurilor, etc. rolul de „arene accidentale de spectacole”, una categoric păguboasă, contraproductivă, care inhibă și anulează, practic, viața culturală proprie – cea mai importantă pentru orice comunitate, substituind-o cu „surogatul” concertelor festive, excepționale (sau electorale!), din spațiile publice! Cu acest material închei seria articolelor în care am analizat „activitatea culturală a Sibiului” prin prisma „faptele care vorbesc”, în speranța că cei care vor câștiga alegerile locale din acest an, oricare ar fi aceia, vor reflecta la ceea ce este de făcut, pe viitor, în temeiul unui program riguros, temeinic și de perspectivă, pentru a schimba cu adevărat viața culturală a cetății noastre. Prin fapte adevărate și nu doar imaginate!

**Profesor Dr. Corneliu BUCUR**



Ce aș dori să disting în interiorul acestui fenomen socio-cultural și artistic este implicarea pe de o parte, a unor manageri care au pus, totuși, pe primul plan edificarea patrimonială a instituției și pe ultimul plan, spectacolul și beneficiul lor financiar, dar și prezența (cea mai activă, cea mai „sonoră”, cea mai agresivă în planul mediatizării interne și internaționale), a „băieților deștepți” (fiecare oraș și județ cu reprezentanții săi în această categorie „de elită” a societății noastre „în tranziție”), fondatori ai unor fundații personale, suprapuse de regulă instituțiilor conduse tot de ei, ca manageri ai instituțiilor de stat, și al căror prim interes îl reprezintă faima personală și mărirea cifrei de afaceri, cu fiecare ocazie a unei asemenea manifestări.

## 3. INVESTIȚIILE ÎN INFRASTRUCTURĂ ȘI CENTRELE CULTURALE

Pentru un manager adevărat, se spune, că proba de foc nu constă în cheltuirea de fonduri, ci în dobândirea lor și în modul (și eficiența) utilizării acestora.

Anul 2006, anul pregătirilor și al investițiilor pentru „Capitala Culturală Europeană”, a constituit „testul de ca-

liber. Nici cu sălile de expoziții, de conferințe sau de proiecții de filme, nu stăteam mai bine.

În această situație, am elaborat și înaintat Comisiilor pentru Cultură ale celor două Camere ale Parlamentului un memoriu și un deviz, solicitând suplimentarea fondurilor speciale pentru Sibiu, în scopul realizării unor asemenea investiții, la Muzeul Astra dar și în Sibiu, în sumă de 150 miliarde lei (15.000 mii de lei noi). Din această sumă, instituției noastre urmau să-i revină 47,65 miliarde (deci circa o treime). Cele două Comisii parlamentare și-au însușit amendamentul și l-au susținut la dezbaterile Proiectului de buget pentru anul 2006, ca „Amendamentul nr.34” Un rol esențial l-a avut, în aprobarea de către Parlamentul României a celui amendament, ministrul de Finanțe, dl. Sebastian Vlădescu, care a argumentat temeinic raționalitatea și necesitatea aprobării acestei sume, insistând asupra caracterului și destinației sale „pentru investiții”, deci la Articolul de buget „Cheltuieli de Capital”. Cu excepția a două abțineri și a unui vot potrivit, amendamentul a fost votat! Dna. deputat Raluca Turcan, președinta Comisiei pentru Cultură a Camerei Deputaților, mi-a telefonat, la ieșirea din sala de șe-

colului 8 al Legii, ca beneficiar al unei treimi din suma aprobată!

Era sacrificat, astfel, întreg programul de investiții în infrastructura culturală a Muzeului Astra, dar și a Sibiului, pentru anul 2007, cu efecte dezastruoase!

Din acel moment a început derularea unei curse absurde și aparent imposibile (conform proverbului strămoșesc „Ce-a mâncat lupul, e bun mâncat”) pentru îndreptarea textului legii „violat”, conform stenogramei de ședință a Parlamentului, deși înțelegeam foarte bine că odată ce un viol a fost comis, restabilirea „situației anterioare” este ca și imposibilă.

În toată această „campanie revanșardă”, mi-am dat seama că nu am alături pe nici unul dintre factorii de decizie importanți (primarul, ministrul Culturii sau președinții celor două Comisii ale Parlamentului), primii fiind de-a dreptul fericiți de „modificarea miraculoasă”, produsă, iar ceilalți, speriați de urmările pe care ar fi putut să le suporte dacă ar fi îndrăznit să se opună celor hotărâte de superiorii lor politici!

Atunci mi-am dat seama de consensul stabilit, la cele mai înalte nivele, între factorii cei mai importanți în campania de pregătire a „C.E.E. - Sibiu, 2007, privitor la sacrificarea pro-



## Interviu cu academicianul Dinu Giurescu: Desființarea Județelor

# „Statul de astăzi apără pe altcineva... nu România”

**Radu Tudor:** Vă rog să-mi spuneți cum priviți această inițiativă prin care conducerea Statului Român vrea să desființeze județele actuale?

**D.C. Giurescu:** Această inițiativă se înscrie într-un șir de acțiuni care sunt menite, pe de-o parte, să destrame unitatea teritorială a țării și, pe de altă parte, să ștergă identitatea noastră națională.

Și acum noi vrem să desființăm cu o trăsătură de pix toată această întocmire care are o vechime între 600 și 700 de ani, intrată în conștiința mea. Nu-i așa? Ce ești dumneata? Eu sunt din Vlașca, eu sunt din Argeș în primul rând, și pe urmă evident că sunt din România, fiindcă Vlașca și Argeșul sunt parte din România. Ce facem? Șterg cu buretele, șterg cu pixul tot? Unde voi fi? Din regiunea 1, cetățeanul cu codul numeric personal cutare, pe care îl înscriu cu două-trei semne acolo într-o listă, și în felul acesta am robotizat întreaga Românie. Eu nu mai aparțin unui județ, nu mai aparțin României. Aparțin unor sigle, unor numere înscrise... E trist!

Aceasta desființare a județelor, aceasta proiectată desființare a județelor este mult mai gravă. Se înscrie într-un șir întreg de acțiuni menite să destrame teritorial România, și să ștergă identitatea. Eu nu mai sunt român. Voi fi altceva. Voi fi un locuitor al unei regiuni europene. Or dacă le iau la bani mărunți pentru mine, ca istoric, acesta este rezultatul. Nu uitați că aceste județe au sute de ani vechime, indiferent de faptul că s-au schimbat granițele lor, mai mari sau mai mici, dar ele sunt intrate în conștiința mea.

**R. T.:** Atunci când în 1948 sovieticii împreună cu comuniștii din România au dat lovitură de grație statului civilizat român, au înființat raioanele, au desființat județele. Evident au fost singurii care au avut această îndrăzneală incredibilă, să calce istoria României, au înființat raioanele și regiunile pe model sovietic și odată cu înființarea acestor raioane și regiuni, au schimbat și denumirea tradițională a unor orașe din România. Citiți aici decretul pentru schimbarea numelui orașului Brașov, în acela cu numele de orașul Stalin.

Atunci când România cu kalașnikovul la tâmplă era obligată să aduleze pe unul dintre cei mai criminali din istorie, pe Iosif Visarionovici Stalin s-au desființat județele și s-au înființat raioanele și regiunile pe model sovietic.

**D.C. Giurescu:** Da, chiar și în București aveam un raion Stalin. Raionul Stalin era, mi se pare, sectorul 1, astăzi.

**R. T.:** Dacă lucrul acesta va inspira să rememorați evenimente recente, pe munții Tâmppei, la Poalele Tâmppei în Brașov, era scris peste brazi Stalin. Cred că știți cine mai scrie astăzi pe munți, și de unde se inspiră oamenii aceștia, atunci când desființează județe, și scriu nume pe munți, în semn de omagiu pentru conducătorul iubit.

**D.C. Giurescu:** Ce se întâmplă acum cu desființarea județelor, v-am spus, se înscrie în două tendințe foarte clare din ultimii ani. Pe de-o parte destrămarea teritorială a României, și pe de altă parte șterge-

rea identității noastre ca români, să nu mai fim români. Și iată să vă dau exemple:

Întâi: regiunile de dezvoltare. Acel faimos proiect, din păcate al UDMR-ului: 50.000 Km<sup>2</sup>, taie Transilvania în două, pe linia trasată de arbitrajul de la Viena din '40. Acesta este un fapt.

Al doilea: statutul minorităților care se pregătește. Dacă se adoptă prin formulă magică a asumării răspunderii, vom crea zeci de autonomii teritoriale sub pretextul autonomiilor culturale. Autonomii teritoriale în Transilvania care vor face tranziția de la cele trei județe-două jumătate, secuiești, și până la granița cu Ungaria.

Al treilea argument: legea arhivelor. Întoarcerea arhivelor la emitent!

este și cultura, identitatea și istoria românească, dar în lege nu se află nimic pentru promovarea acesteia. Mai mult decât atât: finanțarea este favorizantă pentru minoritari, și dacă sunt 10 elevi minoritari români într-un sat, desființăm școala respectivă, dacă sunt zece minoritari într-un sat, facem o școală specială. Iată deci, ce înseamnă legea educației europene... nu mai vorbesc de autonomia universitară, care acolo e proclamată cu litere groase, și în realitate universitățile sunt supravegheate acum cum nu au fost niciodată înainte, la alegerea rectorului și a altora. Al cincilea element: nu mai avem manual de istoria românilor. Elevii de clasa a XII-a au un manual pe care scrie Istorie, iar înăuntru e

nilor din Harghita, Covasna și Mureș.

**D.C. Giurescu:** Ei bravo! Suntem foarte „mari” în cazul asta! Guvernul care se împotrivesc românilor...

**R. T.:** Aceasta este Hotărârea de Guvern din 2010. În HG 402/2010 se vorbește despre Ținut Secuiesc și se vorbește despre graniță, domnule academician, pentru că s-a spus că niciodată acest Ținut Secuiesc nu este menționat într-un document românesc. Din păcate, v-o spun cu mare regret, Guvernul României a emis un document care vorbește despre granița între Ținutul Secuiesc...

**D.C. Giurescu:** Și Țara Bârsei... Extraordinar, extraordinar!

Al optulea element: Ora de istorie la televiziunea romană nu mai este. Astea sunt mărunțișuri acum. Nu mai există pur și simplu.

(îmi cer scuze pentru exprimare) seamănă cu votul la comandă care se exprima în Marea Adunare Națională.

**D.C. Giurescu:** Da, dar acolo cel puțin era logic, că aveam un singur Partid.

**R. T.:** Era logica regimului.

**D.C. Giurescu:** Era logica regimului de atunci. Vedeți, știți ce se întâmplă acum cu noi? Un distins coleg de-al meu, mai tânăr, din Academie, a spus-o acum, recent: „Statul nu mai are voință, nu mai vrea să apere valorile fundamentale ale României”. Cu tot ce v-am înșirat, așa ne taie în fiecare zi, și cu fiecare măsură. Or, desființarea acestor județe îmi taie mie însăși baza existenței locale. Nu se poate! Județele nu sunt o creație a lui Mircea cel Bătrân. Județele erau acolo și Mircea le-a întărit. Nu sunt o creație a lui Carol I sau a lui Alexandru Cuza. Erau acolo și domnitorul unirii și fondatorul monarhiei le-a întărit.

**R. T.:** Și dacă vreo minte rătăcită din actuala putere vrea să facă vreo reformă administrativă pe regiuni cu rațiuni economice, s-o facă, dar să nu desființeze județele.

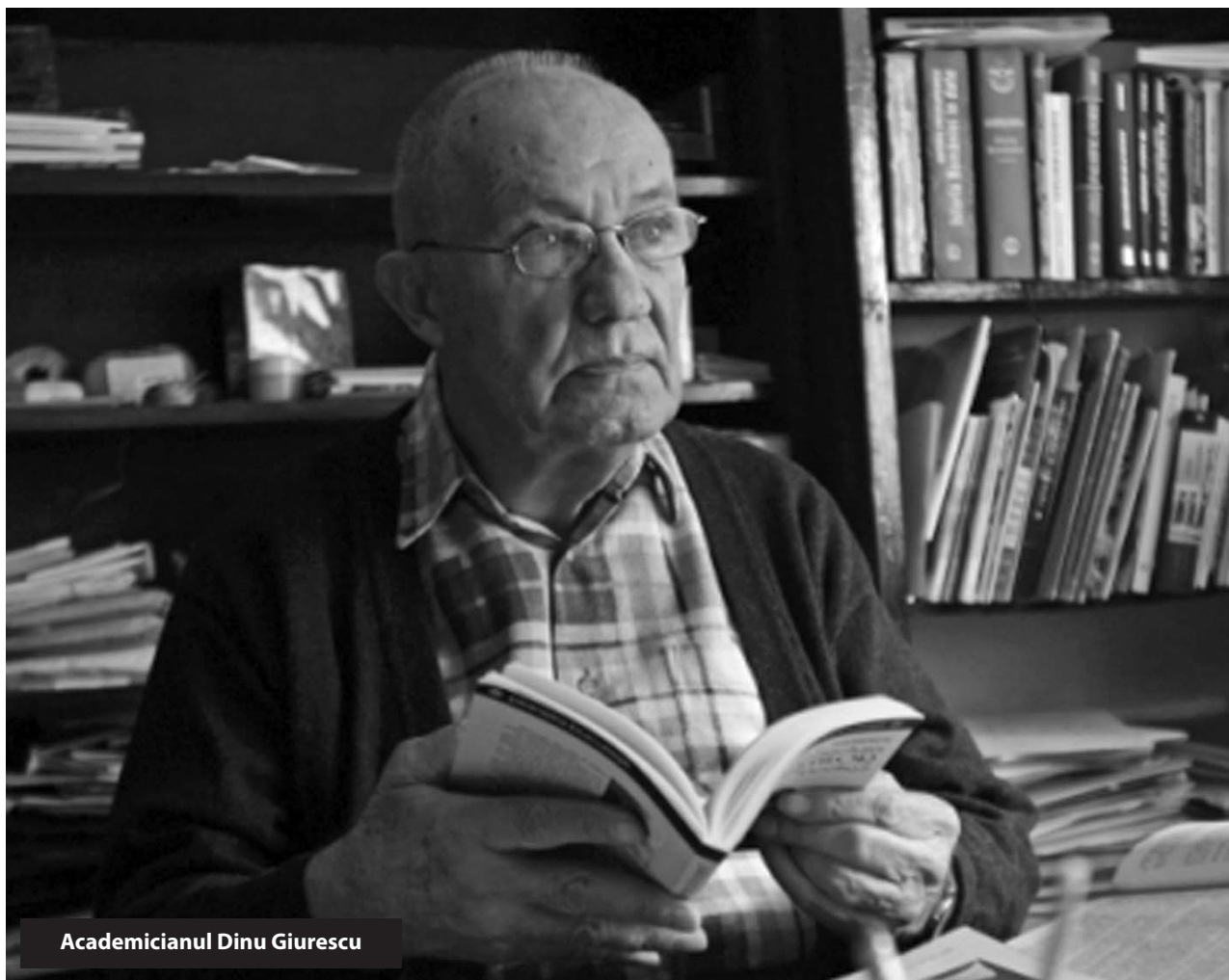
**D.C. Giurescu:** Culmea este că Uniunea Europeană nu ne cere această desființare [a județelor]. Este o mistificare grosolană, urâtă de tot: să spui oamenilor că UE ne cere așa ceva. Dar nu este adevărat. Franța și-a menținut zeci, sute de departamente, Germania la fel, Anglia la fel. Fiecare unitate teritorială cu numele ei este acolo, și numai noi le desființăm.

**R. T.:** Ca să vă dau un argument; știu că v-a deranjat întotdeauna această procedură numită asumare, care personal n-o consider democratică și nici dumneavoastră n-o agreeați. Ea s-a mai întâmplat și în multe alte cazuri. Veți vedea că pentru modificarea teritorială a României, domnule academician Dinu C. Giurescu, există o lege, și ea nu se poate face decât în cadrul acelei legi. Cine o face altcumva decât e scris în legea referendumului, încalcă această lege. Legea numărul 3 din 2000, care demonstrează, fără niciun fel de îndoială, ca actuala putere nu poate face modificarea administrativ teritorială a României prin asumare de Guvern, și nu o poate face în Parlamentul României.

Iată ce spune legea numărul 3/2000: REFERENDUMUL ESTE OBLIGATORIU. Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului Art. 13 (3) Proiectele de lege sau propunerile legislative privind modificarea limitelor teritoriale ale comunelor, orașelor și județelor se înaintează Parlamentului spre adoptare numai după consultarea prealabilă a cetățenilor din unitățile administrativ-teritoriale respective, prin referendum. În acest caz organizarea referendumului este obligatorie.

Art. 52 (1) Împiedicarea prin orice mijloc a liberului exercițiu al dreptului de a participa la referendum se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani și interzicerea unor drepturi. (publicată în Monitorul Oficial, nr. 84 din 24 februarie 2000)

Cu alte cuvinte trebuie să se organizeze referendum în fiecare localitate și în fiecare județ, să-și întrebe cetățenii. Dacă o fac prin asumare de Guvern și nu organizează referendum în toate județele din România, sunt



Academicianul Dinu Giurescu

Dumneavoastră știți ce înseamnă asta? Să le întorc unde? Emitentul a fost până în 1918 Ungaria sau Austria. Acolo le întorc? Eu cred că nu-și dau seama oamenii de catastrofa pe care o pregătesc României.

**R. T.:** Această lege a fost deja adoptată...

**D.C. Giurescu:** De Senat, și dacă se adoptă și de Camera Deputaților înseamnă că e ștergerea memoriei, fiindcă odată ce arhivele dispar din centru... Dacă le-aș propune Statelor Unite să întoarcă arhivele de la Arhivele Naționale Centrale de la Washington DC la diferiții emitenți, eu cred că s-ar uita și ar spune probabil că este un act de trădare națională, de destrămarea a unității Statelor Unite.

Al patrulea element: legea educației. Suntem educați pe modă europeană în care 92% dintre elevii autohtoni au mai puține drepturi decât 8% dintre elevii minoritari. Bine că au minoritarii drepturi, dar vreau ca și ai mei să aibă aceleași drepturi!

Aceeași lege enumeră 22 de principii directe, unul din principii

tranșată, ca la abator, istoria românilor pe teme mari, pe care le înțelege un om care cunoaște istoria românilor, dar nu unul care trebuie să o învețe, fiindcă principiul cronologic a fost desființat.

Al șaselea element: eu pot să insult acum drapelul țării, personalitățile marcante... În lege nu mai există incriminare penală pentru acest lucru, a simbolurilor naționale. Fac ce vreau. Și cu ce mă aleg? În cazul cel mai bun, dacă acționează guvernul sau autoritatea, mă aleg cu o amendă.

Al șaptelea element: Am aflat cu stupoare că asociația culturală Forumul Românilor din Covasna, Harghita și Mureș nu primește un leu de la Guvern pentru acțiunile sale culturale.

**R. T.:** Forumul civic al românilor din Harghita, Covasna și Mureș au dat în judecată Guvernul României în legătură cu stema comunei Ilienii, unde se vorbește de graniță și Ținutul Secuiesc și au câștigat împotriva Guvernului.

**D.C. Giurescu:** Așa, și Guvernul ce a făcut?

**R. T.:** A făcut recurs împotriva româ-

În al nouălea rând: Nu mai vorbesc despre desprinderea propagandistică, și nu numai, mediatică, a celor două județe și jumătate.

În al zecelea rând: Și reforma sistemului sanitar. Despre asta ce să mai vorbesc?! Care poate să ducă foarte departe.

Peste toate – și cu asta am terminat – e anularea Parlamentului. Asumarea răspunderii este o formulă extraordinară, ca să nu mai conteze Parlamentul. Vedeți? Marea Adunare Națională era mult mai logică decât Parlamentul de astăzi. Spunea Constituția din '65: „forța conducătoare din Republica Socialistă România este Partidul Comunist Român” – monopolul puterii. Era clară puterea. Deputații votau așa cum spunea Partidul. Acuma nu! Avem un regim, chipurile, pluralist și, în schimb, ne asumăm răspunderea încât orice lege poate să treacă în momentul de față, fiindcă Guvernul beneficiază de o majoritate aritmetică, care nu mai corespunde în niciun fel cu opțiunile și cu sentimentele populației.

**R. T.:** Această nenorocită de asumare



pasibili de închisoare, potrivit acestei legi, actualii guvernanți.

**D.C. Giurescu: Da, așa este, dacă vor să aplice această lege; însă în ultimul timp, eu am asistat, nicio lege nu mai este valabilă. Uite asta este foarte clar. Ar trebui să mă întreb pe mine în București, pe cei care locuiesc în Brașov, în Constanța, în Cluj, în Timișoara, oriunde, dacă vor să schimbe limitele județului, dacă vor să-l anuleze, sau dacă vor să se încadreze în alte limite teritoriale.**

**R. T.:** Vedeți? Există chiar o lege. Atât președintele cât și primul ministru spun „noi am hotărât, vom modifica, o trecem prin Parlament și gata”. Oamenii aceștia nu cunosc nici măcar legile acestei țări, cei care ne conduc, dacă nu cunosc istoria.

**D.C. Giurescu: Sau nu vor să o ia în seamă. Și nu cunosc nici istoria. Știți, asta este partea cea mai gravă: vor să ne șteargă memoria, vor să ne șteargă identitatea noastră. Prin toate aceste răsturnări, prin toate aceste acțiuni de bulldozer pur și simplu, vor să fiu ca frunza pe apă, că frunza este un simbol, să nu mai știu ce e cu mine, să fiu un fel de cetățean așa, al nimănui, care locuiesc într-o regiune desemnată printr-o cifră romană, și care sunt încă o dată înscris printr-un indicativ numeric într-o listă. Asta este, fiindcă un om ca acela nu are decât nevoi imediate: trebuie să se ducă la mall, să cumpere o mașină și să călătorească poate în străinătate, și să se îmbrace bine. Asta este tot, dar în cazul ăsta România: adio! Aici este partea cea mai gravă. Prin desființarea județelor îmi iei baza mea teritorială care de sute de ani există acolo.**

**Bunicul meu s-a născut în Buzău, și județul Buzău există și astăzi. De patru generații suntem buzoieni prin naștere. Țăla este primul loc. Îmi ștergi și Buzăul? Ce fac? Unde sunt născut? În raionul Stalin din București?**

**R. T.:** Iată ce scrie istoricul Constantin C. Giurescu [tatăl d-lui academician Dinu C. Giurescu] în Istoria Românilor: „Județele, ca subîmpărțiri administrative, sunt contemporane cu întemeierea statului.”

Mai departe: “Prima mențiune despre județul Vâlcea o găsim în hrisovul din 8 ianuarie 1394, prin care Mircea cel Bătrân dăruiește Mănăstirii Cozia, între altele, dijma din miere și ceară a acestui județ.”

„Cea dintâi mențiune despre județul Ilfov o găsim în documentul de la 23 Martie 1482 în care e vorba de <<satele pe care le are Mănăstirea Snagovului în județul Eihov>>”

„Rezumând constatările făcute asupra vechilor județe din Ardeal, observăm că dacă multe din ele și-au luat numele de la cetățile în jurul cărora s-au dezvoltat, altele s-au numit după cursurile de apă pe care le străbăteau. O seamă dintre vechile denumiri româno-slave sau chiar anterioare acestora au fost păstrate (Maramureș, Bistrița, Crasna, Timiș, Brașov) sau traduse din limba cuceritorilor (Târnava, Alba). Ele constituie încă un argument pentru continuitatea noastră în Ardeal, arătând lipsa de temei a teoriei potrivit căreia am fi venit în această țară abia la sfârșitul secolului XII sau începutul secolului XIII”. Acestea sunt argumentele esențiale pe care Constantin C. Giurescu le oferă în Istoria românilor, argumente pentru județe, argumente pentru ex-

istența românilor pe aceste meleaguri, argumente care ne determină astăzi să pledăm pentru menținerea acestor județe. Din această ediție, pe care dumneavoastră personal ați îngrijit-o, domnule academician ce ați vrea să comentați?

**D.C. Giurescu: Întâi vechimea lor dacă se poate. Subîmpărțirile lor [a județelor] sunt contemporane cu întemeierea statului. Dacă sunt contemporane cu întemeierea statului, înseamnă că în momentul când Basarab a adunat diferitele părți și a făcut Țara Românească, sau când Alexandru cel Bun a întărit, a consolidat Moldova, el a aflat acolo județele și ținuturile respective. Ele sunt expresia nevoilor populației de pe valea unui râu, de pe valea celui alt râu, din jurul unei cetăți sau a unui târg important. La fel și în Transilvania. Asta este! [Județele] sunt o organizare natu-**

publice și o hartă a județelor Valahiei, domnule academician. Am vrea să o arătăm și celor care privesc Punctul de întâlnire și să o discutăm puțin. Sunt denumiri care, din punctul meu de veder, stârnesc emoții pentru cei care simt ceva pentru istorie.

**D.C. Giurescu: Da, uitați-vă aici! Județul de Baltă: erau bălțile de lângă Dunăre. Județul Dolj: Dolj înseamnă Jiul de Jos. Județul Jaliștea, de asemenea, un altul. Motru: era râul Motru. Argeș, Dâmbovița, Buzău, Râmnicul Sărat, Ialomița sunt pe malul unor râuri, Pădureț din cauzapădurilor, Ilfov înseamnă Țara Arinilor. Erau probabil foarte mulți arini în zona aceasta.**

**R. T.:** Vlașca de care pomenești...

**D.C. Giurescu: Vlașca este nume dat de vechii slavii, care au venit aici după anii 500-600 și au găsit aici, la Giurgiu, în pădurile de acolo pe vlahi, pe valahi. Vlașca înseamnă**



Jurnalistul Radu Tudor

**rală, normală, ivită din nevoile unei populații dintr-o zonă, și nu dintr-un decret prezidențial care le anulează sau le dă la o parte. Nu poți să ștergi istoria cu buretele fiindcă vrei tu! Nu se poate acest lucru! Iar Constantin C. Giurescu în Istoria lui monumentală are un capitol special despre județele Țării Românești. Din asta înțelegând și cele ale Moldovei, și cele din Regatul Transilvaniei.**

**R. T.:** Aici este coperta cărții lui Constantin C. Giurescu. Nu știu dacă mai este nevoie de argumente suplimentare, dar sunt cărți, sunt tratate, sunt volume de istorie după care au învățat sute de mii, poate milioane de elevi, de studenți din România, mai puțin cei care ne conduc astăzi.

**D.C. Giurescu: Da, și el a scris și două manuale, de clasa a V-a și a VIII-a, care erau manuale standard până în 1944-1945, care au fost anulate după aceea. Le compari, acelea care erau manuale tot alternative, cu ceea ce este acum și vezi distanța enormă, vezi de ce elevii, studenții actuali fug de manualul de istorie. Simplu!**

**R. T.:** Am găsit în aceleași resurse

**Țara Valahilor și cuceritorul slav, ocupantul slav de atunci a zis „da dom’le asta-i Vlașca, e Țara Valahilor” adică unde locuiau strămoșii noștri. Adică vedeți că ei s-au constituit și s-au format în mod natural în jurul unor puncte din astea, pe care acum după 600 de ani le desființăm cu pixul sub motivări total false.**

**R. T.:** M-a mișcat, trebuie să recunosc, acea afirmație din cartea tatălui dumneavoastră, faimosul istoric Constantin C. Giurescu, în legătură cu pledoaria pentru județe, în zona Ardealului, și așa vrea să revenim, dacă se poate în legătură cu acea afirmație.

Spune Constantin C. Giurescu: „existența județelor este cle mai bun argument pentru faptul că noi am fost dintotdeauna prezenți, în special în zona aceasta a Ardealului”, pe care mulți o contestă, și dacă astăzi vrem să desființăm județele, mă gândesc cu înfrigurare, domnule academician, că cineva, probabil, când contestă județele și le desființează, următorul pas ar fi să conteste și prezența noastră, sau românismul din Ardeal.

**D.C. Giurescu: Da, bineînțeles, că am venit în secolul XII, XIII, asta**

**este o veche temă de propagandă, neputând să conteste majoritatea absolută a românilor, au început să spună: „da, dar voi ați venit după noi, și noi am fost primii ocupanți” și alte teorii din acestea. În Ardeal, însăși constituirea voievodatului Transilvaniei în cadrul regatului maghiar este un ecou al forme vechi de organizare, din vremea când românii conlocuiau cu slavii pe teritoriul Ardealului. Voievodatul, așa cum a fost voievodatul Țării Românești. Asta e pe de-o parte.**

**Pe de altă parte sigur că au fost unele județe constituite de regalitate maghiară care au ținut seama fie de Târnava Mare și Târnava Mică. Uite două județe: Maramureșul care exista atunci și l-au constituit într-un comitat. Bihorul de asemenea. Sunt forme vechi de organizare pe care regatul maghiar, în momentul în când a încorporat Transilvania, le-a preluat și le-a transformat în comitatele regatului. Și mai târziu când Ungaria a făcut dualismul cu Austria, a reînființat toate județele. Județele din Transilvania sunt județele care s-au constituit de-a lungul vremilor. Așa de puternică era instituția, încât au extins această instituție a comitatelor, echivalentă cu județele, pe toată Ungaria mare, aceea din 1867.**

**R. T.:** Văd atacurile care vin din partea extremiștilor maghiari; citesc această afirmație emoționantă a lui Constantin C. Giurescu, tatăl dumneavoastră, care spune că „județele sunt o formă care demonstrează în Ardeal existența românilor dinainte de secolul XII”, și o pledoarie pentru românism în această zonă esențială pentru existența noastră ca stat; văd că se dorește desființarea județelor și îmi dau seama că, după această discuție extrem de periculoasă și de care nu avem nevoie acum în plină criză, pentru români, următoarea discuție probabil va fi statul unitar român.

**D.C. Giurescu: Da, păi e „normal”. Tot ce am înșirat până acum, acei pași mai mari sau mai mici pentru destrămarea unității teritoriale și a demnității românești, merg toate ca un șuvoi către o singură țință, articolul 1 din Constituție: România este stat național unitar, suveran, și indivizibil. Asta le trebuie, asta vor să suprimă. Și suprimă în momentul în care în conștiințele noastre, ale elevilor din liceu, a dispărut Istoria românilor ca materie de învățământ. În momentul în care cetățenii dintr-o urbe, nu mai au conștiință că sunt români, poate nici măcar că sunt bucureșteni sau brașoveni, ci așa, suntem niște cetățeni care navigăm într-o regiune de dezvoltare, așa 1,2,3, 4, sau 5.**

**R. T.:** Să dea Dumnezeu să n-aveți dreptate, domnule academician, dar mi-e teamă că experiența uriașă a dumneavoastră vă îndreptățește să vă gândiți la faptul că ideea de stat unitar a României, și modificare a Constituției va duce tocmai acolo.

**D.C. Giurescu: Păi da, și ca un corolar, va fi după aceea renunțarea la ziua de 1 Decembrie, renunțarea la imnul statului, adică [la] Deșteaptă-te române, și la alte lucruri. Toate merg în aceeași direcție. Sunt însă, cum să vă spun, minți care conduc și care gândesc în felul acesta.**

**R. T.:** Dacă doriți să rememorați, sau să vedeți pentru prima oară, cine au fost cei care au distrus județele României, ne întoarcem în 1950, să vă arăt o lege care a fost adoptată de Marea Adunare Națională chiar în

acel an, care reprezenta debutul obședantului deceniu. Aș spune cel mai urât, și cel mai trist, și cel mai greu de suportat deceniu din istoria modernă a României. Legea nr. 5 din 1950, cea care desființa județele României, și o făcea sub conducere sovietică, o făcea Gheorghiu Dej, împreună cu bunul său prieten Iosif Visarionovici Stalin. Am postat pe blogul meu în integralitate această lege. Astăzi, la Punctul de Întâlnire am adus un extras: Marea Adunare Națională a Republicii Populare Române

În temeiul art. 38 din Constituția Republicii Populare Române, văzând Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 935 din 31 august 1950, adoptă următoarea lege pentru raionarea administrativ-economică a teritoriului Republicii Populare Române.

Articolul 1. Fiți foarte atenți la acest articol 1, fiindcă seamănă foarte mult argumentația comuniștilor sovietici din anii ‘50, din România, cu ceea ce oferă astăzi ca motivație, regimul Bădescu-Boc. Tot sub masca bunăstării economice și a atragerii unor fonduri și a cooperării dintre tot felul de persoane fizice și juridice, sub aceeași motivație ne este propusă acum, ca și atunci, desființarea județelor. Iată așadar ce spune acest articol 1:

„Pentru asigurarea dezvoltării industriei și agriculturii, în scopul construirii socialismului și a ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii, pentru a înlesni cât mai mult apropierea aparatului de Stat de poporul muncitor, pentru a contribui cât mai temeinic la asigurarea rolului politic conducător al clasei muncitoare și la întărirea alianței clasei muncitoare cu țărâni-mea muncitoare, TERITORIUL ROMÂNIEI SE ÎMPARTE ÎN: REGIUNI; ORAȘE; RAIONE.

Regiunile din Republica Populară Română și capitalele lor sunt:”

Domnule profesor, ați trăit acele vremuri. **D.C. Giurescu: Am trăit acele vremuri și când mi-ați reamintit lucrul ăsta, îmi vine în minte acum, ca pentru europeanizarea României se desființează județele, în vederea asigurării nivelului de trai, a creșterii bunăstării poporului, etc. etc. Este o similitudine absolut de negândit, aproape. E aceeași argumentare, numai că același Gheorghiu Dej a desprins România de sub tutela sovietică, pe când acum nu știu ce se întâmplă.**

**R. T.:** Domnule Dinu C. Gurescu, ce este de spus, ca un cuvânt final, despre desființarea județelor?

**D.C. Giurescu: Am sentimentul că sunt în 1940, în preajma prăbușirii hotarelor noastre. E de spus numai că fiecare om trebuie să-și dea seama că soarta lui personală, afară de beneficiarii regimului, depinde de ce se joacă acum. Se joacă integritatea teritorială a României, se joacă stabilitatea ei, se joacă identitatea, sentimentului că ești român, se joacă apărarea țării. Statul de astăzi nu mai apară România. Statul de astăzi apară pe altcineva, dar nu obștea românească. De aceea fiecare dintre noi, cu mijloacele pe care le are, trebuie să spună NU. „Nu!” – la ceea ce se pregătește în momentul de față, și să revenim la tradițiile noastre, să revenim la puterea noastră din totdeauna.**

**R. T.:** Mulțumesc pentru această extraordinară lecție de istorie domnule academician Dinu C. Giurescu. Vă aștept oricând cu drag, înapoi la Punctul de întâlnire.





## Un tramvai numit Popescu, un mincinos numit Iohannis

Presa sibiană a relatat despre aniversarea a 50 de reprezentații a piesei de teatru „Un tramvai numit Popescu” la Sibiu. Marchez și eu cu tristețe, în spiritul „Capitalei bunelor maniere”, scurgerea a 10 ani de brand „Klaus, mincinos, Iohannis”.

De fapt ar fi trebuit să se aniverseze a 52-a reprezentație. A fost o reuniune în circuit închis, fiind prezenți printre alții primarul Klaus Werner Iohannis și câțiva consilieri locali și, bineînțeles, pensionabilul Adrian Popa de la Tursib.

Oficialitățile sibiene au fost aduse la Cimitir cu un autocar, s-au pozat în tramvai și au mers la masă organizată de Tursib. În acest timp, tramvaiul aștepta cuminte răgăielile oficiale. Klaus Iohannis și „oficialitățile” prezente nu au venit acolo decât pentru poză, lucru evident și pentru presă sibiană, însă un mijloc foarte bun pentru continuarea intoxicației bizionilor sibiieni amăgiți de arome nemțești. Meritul aparține integral Ministerului Culturii și Cultelor, însă acest lucru nu se amintește nicăieri. Mai târziu sper că amestecul suprasaturat de panglici, pixeli „foto-shopați” și taste vinovate să eșueze, asemenea premierului fără guvern, al anusului contra naturii PSD-PNL-UDMR-FDGR. Păunul se poate împăuna cu pene de vultur, dar niciodată nu poate zbură cu ele.

Scormonind prin arhiva personală am dat de mărețul proiect klausiohannisian, al reintroducerii tramvaiului. Minciunile profesorului de fizică ales primar rămân, dar și studiul realizat de „nemți”. Alți bani aruncați pentru nimic.

Nu numai că formațiunea fedegeristă (Iohannis, Astrid Fodor, Klein, Popă, etc.) nu s-a implicat deloc în reabilitarea transportului cu tramvaiul, desființând transportul cu troleibuzul, dar nu asigură nici măcar mijloacele necesare subzistenței acestuia. Acesta este piratat de către mașinile de „taxi” ilegale ce racolează călători chiar de la capătul de linie al tramvaiului (se întâmplă acest lucru de ani buni de zile).

Cel mai grav este că infrastructura tramvaiului este exploatată la cota de avarie și oricând se pot produce accidente cu consecințe grave.

**Silviu SÎNTEA** (Asociația Transira)

